

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету з питань освіти, науки та інновацій

16 грудня 2020 року.

Веде засідання Голова Комітету БАБАК С. В.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, давайте, напевно, розпочинати. Розпочинаємо засідання Комітету Верховної Ради з питань освіти, науки та інновацій.

Шановні колеги! Сьогодні у нас в порядку денному чотири питання.

1. Про стан та перспективи формування нормативно-правової бази у сфері забезпечення інноваційного розвитку України.

2. Про стан та проблеми роботи медичних працівників в закладах освіти.

3.1. Про законодавчі зміни стосовно діяльності Фонду державного майна України, а також особливостей приватизації та оренди державної власності.

3.2. Про розгляд доручення Голови Верховної Ради України Разумкова щодо подання Прем'єр-міністра України Шмигала про призначення Шкарлета Сергія Миколайовича міністром освіти і науки України .

Чи є в когось заперечення, доповнення до порядку денного? Якщо ні, то прошу проголосувати.

Хто – за? Володимир Воронов з нами теж "за".

Дякую, колеги, одноголосно.

У мене є пропозиція у зв'язку з тим, що є доручення Голови Верховної Ради наступного змісту: до Верховної Ради України надійшло подання Прем'єр-міністра України про призначення Шкарлета Сергія Миколайовича міністром освіти і науки України. У зв'язку з цим доручаю невідкладно на засіданні комітету розглянути дане питання та винести на наступний пленарний день відповідний проект рішення Верховної Ради України.

Колеги, я пропоную тоді це питання поставити першим, якщо ви не заперечуєте для того, щоб секретаріат міг оперативно зробити потім подання комітету, щоб ми завтра змогли розглянути на засіданні Верховної Ради.

Немає заперечень?

_____. (Не чути)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Обов'язку такого немає, є заступник міністра.

(Загальна дискусія)

Я говорив з Апаратом Верховної Ради, я теж запитав, чи потрібно нам взагалі приймати рішення, якщо у нас вже було рішення. Вони кажуть, ні, це окреме подання, яке треба розглянути на комітеті.

Шановні колеги, немає заперечень?

У нас є рішення. Колеги, я нагадаю, у нас є три варіанти рішень: рекомендувати, не рекомендувати, рекомендувати на розгляд залу.

Якщо є необхідність в обговоренні, шановні колеги...

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тому що ми можемо рекомендувати комітетом Верховної Ради, а, ми, можемо не визначитись комітетом рекомендувати чи не рекомендувати і віддати на розгляд залу.

Приблизно так: за, проти, утримались.

Тоді переходимо до розгляду цього питання. Шановні колеги, чи є в когось що сказати з цього приводу? *(Загальна дискусія)*

Можна. Шановні колеги, якщо немає тоді заперечень і немає сенсу обговорювати... *(Загальна дискусія)*

Шановні колеги і заступник міністра, чи є зараз міністр на роботі, тимчасово виконуючий обов'язки? Чи може він зараз підключити до нас в онлайні? О'кей. Зрозуміло.

Шановні колеги, отже, ще раз щодо обговорення. Є пропозиції? Ні? Немає.

Тоді ставлю на голосування пропозицію рекомендувати Комітетом Верховної Ради, Верховній Раді, власне, призначити Шкарлета Сергія Миколайовича міністром освіти і науки України.

Хто – за, прошу голосувати.

Володимир Воронов. 5. Хто – проти? Два. Хто – утримався? Чотири. Рішення не прийнято.

Шановні колеги, наступне ставлю на голосування рішення комітету не рекомендувати Верховній Раді призначити Шкарлета Сергія Миколайовича міністром освіти і науки.

Хто – за? Двоє. Хто – утримався? Хто – проти? Ні-ні, руки треба піднімати. Чотири.

Ставлю наступну пропозицію рекомендувати депутатам Верховної Ради визначитися в залі з цим питанням.

_____. У мене уточнення. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ми не формуємо, я ще раз кажу.

Ставлю на голосування третю пропозицію рекомендувати депутатам Верховної Ради визначитися в залі.

_____. Ні, з цією пропозицією мені зрозуміло. Моя пропозиція включити в*(Не чути)*..... висновок комітету, що комітет не підтримав.

_____. Як 226 голосів. У нас 7 голосів треба.

ГОЛОВУЮЧИЙ. То рішення не прийнято. Я інакше не формулюю. Отже, якщо дозволите, я ще раз поставлю.

Ставлю на голосування пропозицію рекомендувати депутатам Верховної Ради в залі визначитися щодо призначення Сергія Миколайовича Шкарлета міністром освіти і науки України.

Хто за, прошу голосувати.

_____. 5. *(Загальна дискусія)*

_____. Це так, як комітет дає рекомендацію і просить зал підтримати, а в даному випадку комітет каже: "зал - визначайтесь самі".

(Шум у залі)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Господи, шановні колеги, да, скільки можна? Півтора року ми з вами працюємо, у нас є три варіанти: "за", "проти" і "утрималися" комітетом. І комітет повинен прийняти рішення. Інакше я завтра в залі скажу, що комітет не прийняв жодного рішення.

_____. Наше перше голосування. Тобто кандидат не отримав підтримки комітету. Так, я зрозумів, коли голосували там 5 – за, і все. Рішення не прийнято.

_____. Це не означає, автоматично на винесення залу. Це так, як минулого разу було, в зал не винесено. Цього разу в зал буде виноситися і тому ми або даємо свою рекомендацію, або не даємо, або кажемо, ми категорично проти. Ми не зробили ні категорично "проти", ні категорично "за". Зараз кажемо ми кажемо визначитись залу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Всі зрозуміли? Всі це зрозуміли? Ще є питання?

_____. Хто за те, щоб винести в зал і голосували?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Звичайно. Зрозуміло, пане Олександрє ? *(Загальна дискусія)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, ми можемо перейти до голосування чи ні?

Шановні колеги, ще раз, давайте, хто за те, щоб рекомендувати депутатам Верховної Ради в залі визначитись щодо призначення Шкарлета Сергія Миколайовича міністром освіти і науки.

Прошу голосувати. Хто – за?

_____. 8 і, напевно, 9

ГОЛОВУЮЧИЙ. І Володимир Воронов, так.

Хто – проти? Двоє. Хто – утримався? Дякую. Рішення прийнято.

Шановні колеги, переходимо до наступного питання порядку денного – питання про стан та перспективи формування нормативно-правової бази у сфері забезпечення інноваційного розвитку України.

У нас є два доповідача: Кизим Микола Олександрович – перший заступник міністра освіти і науки України і Романішин Олександр Вікторович – заступник міністра розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України. Співдоповідачем – Клюх Валерій Вікторович.

Микола Олександрович, тоді просимо. Ви з нами? А, це добре. Ви наш головний доповідач?

Так, добре. Тоді у нас є співдоповідач – Романішин Олександр Вікторович, заступник міністра економіки. Ви з нами? Так, доброго дня! Прошу, якщо можна вам слово. Вибачте, будь ласка, до нас доєднався перший заступник міністра освіти і науки.

Миколо Олександровичу, ми вже розглядаємо питання – про стан та перспективи формування нормативно-правової бази у сфері забезпечення інноваційного розвитку України. Ви є доповідачем, тому, будь ласка, вам слово.

КИЗИМ М.О. *(Не чути)* Міністерство цифрової трансформації, Міністерство з питань стратегічних галузей, на наш погляд, така розпорошеність відповідальності не дає можливості ефективно проводити політику інноваційної діяльності. Тому потрібно в першу чергу визначитися: хто головний і хто відповідає за таку узгоджену політику інноваційної діяльності.

На сьогоднішній день Міністерством освіти і науки що зроблено в частині нормативно-правового забезпечення інноваційного розвитку України. По-перше, значить, у нас є такий Закон про пріоритетні напрямки інноваційної діяльності в Україні. На жаль, протягом півтора року, це не було напрацьовано.

І тому ми звернулися до Комітету науки і освіти з пропозицією продовжити пріоритетні напрямки розвитку науки і техніки на один рік для того, щоб у наступному році ми узгоджені пріоритетні напрямки в науковій, науково-технічній та інноваційній діяльності разом прийняли, тому що по інноваційній діяльності закінчується в 31-му році. І вони різні ці пріоритети: одні трохи одні, другі – вони повинні бути узгоджені. Тому таке надсилання до вашого комітету у нас є з супроводжувальними документами, і ми просили прийняти його в цьому році з голосу. І нам пан Сергій пообіцяв це зробити.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Це не зовсім так. Якщо можна, у нас з голосу не приймаються рішення у Верховній Раді, для цього є Регламент. Тому я вам таке обіцяти не міг, це щодо цього питання.

КИЗИМ М.О. Ви так говорили, коли ми з вами спілкувалися. Якщо не можна з голосу, значить, це ми просто продовжимо ті пріоритети, які є, для того, щоб узгодити з інноваційними пріоритетами. На жаль, у нас такий розрив був цих пріоритетів.

І ви знаєте, що у нас була заборона на те, щоб цільові програми можна було впроваджувати. А цільова програма передбачала, в першу чергу, це не напрацювання форсайт прогнозу по всіх пріоритетних напрямках. Але ми домовилися вже з Академією наук, домовилися з другими співвиконавцями, що до 1

березня ми напрацюємо такі пріоритети і представимо вам уже узгоджені пріоритети, обґрунтовані в усіх напрямках.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Якщо можна, я одразу походу, Миколо Олександровичу...

КИЗИМ М.О. Будь ласка.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я був вам вдячний, якби ви долучили профільний підкомітет у нашому комітеті до розробки цих напрямів, щоб ми мали узгоджену позицію у комітеті і щоб не було це для нас сюрпризом. Буду вдячний. Дякую.

КИЗИМ М.О. Так-так. Пане Сергію, я доповідаю вам, ми такий лист направили на вашу адресу, щоб ви долучилися до цього процесу. Ми туди залучили всі центральні органи і Академію наук, і науковців.

Тепер що стосується іншого проекту – про наукові парки України. Ми розробили такий проект: про внесення змін до деяких законів щодо активізації діяльності наукових парків. І цей законопроект на сьогоднішній день знаходиться у Верховній Раді на погодженні.

Є у нас стратегія розвитку інноваційної діяльності до 2030 року, протягом року ми пробуємо узгодити план реалізації заходів стратегії. Вже було більше семи надсилань до Кабінету Міністрів. Погоджено з усіма: Міністерством економіки, Науковим комітетом, Національною радою, Фондом держмайна, Нацбанком – з усіма міністерства, крім міністерства фінансів. Там сума така – 3 мільйонів доларів на всю Україну на виконання цього плану. Але у Міністерства фінансів у них одна відповідь – грошей немає у нас на це.

Наступне. Про державне регулювання діяльності у сфері транспортної технології. Такий законопроект ми теж напрацювали. Цей законопроект на сьогоднішній день узгоджений з багатьма міністерствами, але знову він знаходиться у Міністерстві фінансів, уже майже 8 раз ми туди надсилали, просимо їх погодити, а відповідь та ж сама – на сьогоднішній день немає коштів для реалізації цього законопроекту.

Це ті законопроекти, які протягом останніх 5 років повинні бути напрацьовані, вони були не напрацьовані, а от за 4-5 місяців ми напрацювали і пробуємо ці законопроекти прийняти або погодити.

Наступне. У нас є такий проект Закону про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо стимулювання інноваційної діяльності бюджетних установ. Ми також цей проект Закону погодили з Міністерством економіки, з регуляторною службою, Науковим комітетом. Але знову ж таки він знаходиться у Міністерстві фінансів, ми чотири рази туди надсилали. Зменшуємо суми, коректуємо суми, але ж а віз і нині там, як кажуть, – немає грошей на цей законопроект.

Наступне. Значить на 21-й рік ми узгодили вже з комітетом ті законопроекти, які повинні напрацювати. Ці законопроекти включають в себе: про основні засади формулювання реалізації пріоритетних напрямків – те, що ми просили з голосу продовжити на рік, а потім, щоб вони були до 30-го року; значить, потім проект по підтримці розвитку інноваційної діяльності, працюємо над цим проектом; проект закону про інноваційні парки – теж працюємо над цим законопроект; про внесення змін до Закону "Про наукову і науково-технічну діяльність" – теж над цим законом ми працюємо.

Я думаю, що всі ці закони будуть в першій половині 21-го року напрацьовані і представлені у Верховну Раду. У мене все, що стосується законопроектів.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Миколо Олександровичу.

Романішин Олександр Вікторович, заступник міністра розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства. Будь ласка.

РОМАНІШИН О.В. Дякую. Доброго дня колеги! Підтримуємо важливість створення цих законопроектів. Так і, власне, у багатьох долучалися до розробки.

Крім того, Мінекономіки розроблено проект про розвиток інновацій, в якому ми поєднуємо дуже багато речей. І зокрема наш акцент, від Міністерства економіки як коментар, стосовно пріоритетів, які визначаються на 10 років, визначати в законопроекті вважається не досить доцільним, оскільки є інші інструменти стратегії. І на 10 років пріоритети – це досить великий термін. Оскільки навіть бізнес-моделі змінюються там протягом 3-х років. І визначати законом пріоритети – це так себе трошечки "зжати в тиски", що називається.

Тому ми хотіли б акцентувати увагу щодо того, що пріоритетні напрямки не мають бути в законопроекті зазначені, а йти іншими більш гнучкими інструментами. Це щодо законотворчості.

А також для нас важливо те, що ми в нашому законопроекті визначили терміни, термінологічне поле, і зафіксували організаційну структуру в сфері інновацій. Там нові поняття, як "стартап", да якому є визначення, там інші, багато інших термінів. Це теж варто взяти до уваги.

Також дуже важливо зробити акцент на те, що інновації – це не завжди результат, це також і про процеси, що вони теж бувають різноманітні. Це теж має бути по законотворчості враховано.

Крім того, що зараз відбувається зараз на ринку. Зараз на ринку активно функціонує Фонд розвитку інновацій проведено 18 пітчів і Національний фонд досліджень, де вже два конкурси проведено.

У плані розвитку інноваційної інфраструктури, розбудовуємо мережу центрів підтримки технологій та інновацій в Україні – це структура Укрпатент, розпочали акселераційну програму для стартапів для акселераторів в рамках Фонду розвитку інновацій. Тобто це все те, що є запорукою інноваційної креативної економіки.

І наступний крок – ми підводимо до того, що має з'явитися в Україні фонд фондів. Ми раніше про це вже розмовляли, от зараз ми подали такий проект на Єврокомісію, є повна підтримка і ми наступного року плануємо зацентувати увагу на саме цьому інструменті – фонду фондів.

Україна – одна з країн, яка ще його не запустила, багато інших країн вже давно його мають. Це зі сторони Мінекономіки основні тези.

КИЗИМ М.О. Пане Сергію, можна мені дві репліки.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так, звісно, Миколо Олександровичу.

Перше. Справа в тому, що в усіх країнах світу пріоритетні напрямки наукової і науково-технічної діяльності розробляються мінімум на 10 років. Тому що вони передбачають фундаментальні, прикладні дослідження, науково-технічні розробки. За 3-5 років цього всього, цю цепочку, не пройдеш. Це перше. І друге таке прохання до пана Романішина. Закон про інновації, він відриває знову цепочку наукової і науково-технічної діяльності від інновацій. У закордонних країнах світу ця цепочка єдина. Тому, може, треба напрацювати про наукову, науково-технічну та інноваційну діяльність, а не відривати знову інноваційну діяльність. Інноваційна діяльність без наукової і науково-технічної, без розробок, вона просто неможлива.

РОМАНІШИН О.В. Я згодний з тим, що це має бути один ланцюг і що запити мають йти на інновації, і знову ж таки на фундаментальні дослідження саме від бізнесу. І тут мають бути відбудовані всі елементи екосистеми, такі як інноваційні провайдери і багато інших елементів. Тому я абсолютно підтримую готовність до співпраці, і давайте зустрічатися і відпрацюємо в якомусь робочому форматі весь цей ланцюг, щоб він був відображений в законі якомога максимально найповніше.

КИЗИМ М.О. Крім того ще інноваціями займається у нас і Міністерство стратегічних у нас займається ще міністерство цифрових... можемо всіх долучити до ...

РОМАНІШИН О.В. Да, у нас чотири і кожне відповідає за певний свій напрямок. Абсолютно підтримую і готовий активно долучитися всіма своїми ресурсами. І я впевнений, що і Мінцифра і Мінтехпром долучиться, давайте створювати робочу нараду.

А щодо пріоритетів, то підтримую, вони мають бути. Єдиний акцент, що це не має бути в законі в іншому, а має бути більш гнучкий механізм, але вони мають бути, як то у нас є зараз концепція штучного інтелекту, є "Індустрія 4.0". Тобто це все є більш інструментальні речі.

КИЗИМ М.О. Пане Романішин, у нас діючим законодавством передбачено, кожні 5 років можна їх корегувати. Середньострокові є пріоритети. Дальнострокові – це на 10 років. А короткострокові – ми кожні 5 років постановами Кабінету Міністрів. Так воно є і сьогодні в законодавстві.

РОМАНІШИН О.В. Я готовий дивитися, якщо ми можемо переглядати, давайте дивитися.

КИЗИМ М.О. Так, воно в законі є і вони переглядаються кожні 5...

РОМАНІШИН О.В. Наступний рік, до 21-го року вони, я так розумію, наступного року маємо переглядати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, у мене є, якщо дозволите, пропозиція до всіх стейкхолдерів, до Міністерства економіки, до Міністерства освіти і науки. Я

пропоную, якщо ви не заперечуєте, ми можемо створити робочу групу міжкомітетську і міжвідомчу, долучити сюди, якщо ми зараз говоримо про Мінекономіки і Мінстратегпром, то це комітет у Верховній Раді опікується Комітет з питань економічного розвитку. Мінцифри – це Комітет цифрової трансформації. І ми з Міністерством освіти і науки. Є пропозиція: ми можемо ініціювати створення спільної робочої групи по напрацюванню якраз цих пріоритетних напрямків.

Я запропоную, якщо ми зараз всі підтримаємо, я запропоную це Комітету економічного розвитку, Комітету цифрової трансформації і всім чотирьом міністерствам для того, щоб ми зробили, нехай на базі нашого комітету чи якогось, іншого робочу групу, щоб увійшли представники всіх, хто дотичний до цього, і ми напрацювали один проект, який всіх влаштує, який всім буде зрозумілий, і щоб ми працювали всі в одному напрямку в найближчі роки. Немає заперечень?

КИЗИМ М.О. Немає. Ми тільки "за".

ГОЛОВУЮЧИЙ. Все чудово.

РОМАНІШИН О.В. Залюбки приймемо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте тоді, я попрошу секретаріат, будь ласка, якщо можна, до проекту рішення додайте, що ми ініціюємо комітетом тоді створення подібної робочої групи. Дуже дякую.

Чи є запитання до доповідачів? Чи ми зараз заслухаємо Валерія Вікторовича, а потім обговоримо це питання, так? Валерій Вікторович, ви – співдоповідач, голова підкомітету з питань науки та інновацій, то прошу.

КОЛЮХ В.В. Шановні колеги! Хочу зазначити наступне: що інноваційний розвиток і трансферт технологій в Україні протягом багатьох років знаходиться насправді в стадії стагнації і для цього існують об'єктивні чинники стримування. Серед цих чинників стримування інноваційної діяльності, інноваційного розвитку в Україні можна зазначити наступне. Це відсутність системи державного фінансування інноваційних проектів, проектів з трансферу технологій на умовах спільного фінансування коштами бюджету та підприємств. Це відсутність податкових стимулів реалізації інноваційних проектів та інноваційної діяльності підприємств та організацій. Це відсутність системи венчурних фондів, діяльність

яких спрямована на впровадження нових технологій та розвиток інноваційної діяльності підприємств. Це слабка інфраструктура інноваційної діяльності та трансферу технологій в цілому. А також наявність правових бар'єрів діяльності закладів вищої освіти, наукових установ щодо утворення стартапів, а також спільної діяльності з підприємствами з проведення досліджень та розробок та трансферу технологій.

Усі напрацювання Міністерства освіти та науки впродовж п'яти останніх років, які я проаналізував, свідчать про те, що було розроблено досить багато законодавчих актів. Але, на жаль, вони не погоджувались то Міністерством економічного розвитку та торгівлі, то Міністерством фінансів України. І на сьогодні з уст першого заступника міністра освіти та науки ми почули, що все ж такий знайшлося порозуміння з Міністерством економіки, але немає порозуміння з Міністерством фінансів.

Тому я думаю, що Кабінету Міністрів треба працювати над спільними, скажімо так, рішеннями для того, щоб було спільне бачення розвитку інноваційної діяльності і спільне погодження всіх зацікавлених відомств. А на сьогодні їх, як зазначили попередні доповідачі, вже чотири міністерства, які опікуються питаннями інноваційної діяльності. Тому, власне, слід більш ефективніше працювати в цьому напрямку.

Стосовно того, як працювала Верховна Рада України впродовж цього року чи останніх років, то слід зазначити, що лише один законопроект, який був внесений народними депутатами України в минулому скликанні під номером 10230 від 12 квітня 2019 року щодо стимулювання інноваційної діяльності бюджетних установ, він так і не був розглянутий, так і поховали його в нетрях Верховної Ради України.

Тому, виходячи із позицій Міністерства освіти та науки і Міністерства економіки, які ми почули, а також аналізу тих експертних висновків провідних наукових установ, організацій, відомств, які надійшли на адресу Комітету з питань освіти та науки, а їх досить таки багато, і хто ознайомлювався, то зрозумів, що кожна наукова установа чи державне відомство в сфері регулювання інноваційної діяльності надіслала до комітету свої слушні пропозиції. Тому підкомітет з питань науки та інновацій, розглянувши ці експертні висновки пропонує наступне: інформацію про стан та перспективи формувань нормативно-правової бази у сфері

забезпечення інноваційного розвитку України взяти до відома. Проект рішення комітету вам надіслано на поштові скриньки, кожному члену комітету.

Слід зазначити пункт 2 рішення: визначити, що стан нормативно-правової бази у сфері забезпечення інноваційного розвитку України, як такий, що не забезпечив досягнення основних цілей державної політики та реалізацію пріоритетних напрямку розвитку науки і техніки та інноваційної діяльності.

І в зв'язку з цим рекомендувати Кабінету Міністрів України упорядкувати систему управління інноваційною діяльністю. А також зазначити про те, що говорили попередні доповідачі, що наявність чотирьох міністерств, які опікуються проблемами інноваційного розвитку не гарантує оперативної розробки і погодження нормативно-правової бази, які б регулювали дану сферу. Тому комітет пропонує визначити центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інновацій з метою проведення єдиної науково-технічної та інноваційної політики здійснення координації діяльності у сфері інноваційної діяльності та інших центральних органів виконавчої влади.

Крім цього, за пропозицією голови Комітету Сергія Віталійовича Бабака, до цього пункту варто додати створення робочої групи між Комітетом освіти та науки, цифрової трансформації та Комітетом з питань економічної політики з залученням Кабінету Міністрів і Міністерства освіти й науки, Міністерства розвитку економіки, Міністерства цифрової трансформації та Міністерства з питань стратегічних галузей промисловості України для розробки спільних рішень щодо покращення нормативно-правової бази, яка врегулювала б інноваційний розвиток України.

Крім цього, до пункту рішення пропонуємо додати, що у відповідності до законів України "Про пріоритетні напрямки розвитку науки і техніки" та "Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності" сформувати державну цільову програму "Прогнозування науково-технічного та інноваційного розвитку". І тут слушне зауваження першого заступника міністра освіти про те, що, мабуть, таку державну цільову програму треба формувати мінімум на 10 років для того, щоб чітко слідувати їй.

І крім цього, підкомітет з питань науки та інновацій пропонує розробити згідно із Постановою Верховної Ради України від 11 лютого 2015 року стратегію науково-технічного та інноваційного розвитку України та подати розроблені на її

основі до 1 травня 2021 року до Верховної Ради України пріоритетні напрямки розвитку науки і техніки та пріоритетні напрямки інноваційної діяльності.

Також пропонуємо забезпечити один з пунктів рішення: забезпечити підготовку та подання до Верховної Ради України проектів законів згідно плану законопроектної роботи на 2020 рік з метою наближення національного законодавства до законодавства держав-членів ЄС, передбачивши запровадження фінансових, кредитних, податкових механізм розвитку інноваційної діяльності України.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Валерій Вікторович, якщо можна я поправлю. Мені здається, не 20-й, а на 21-й рік.

КОЛЮХ В.В. Ми спирались на 20-й, план законопроектних робіт на 21-й ми ще ж не прийняли, наскільки я знаю.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ми його вже напрацювали спільно з Міністерством освіти.

КОЛЮХ В.В. Добре, тоді да, до 21-го давайте.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Бо нам зараз тоді це рішення просто не буде, розумієте, підписане.

КОЛЮХ В.В. Так. Крім цього, одним із пунктів рішення комітету пропонуємо запропонувати зміни до Бюджетного кодексу України щодо віднесення до власних надходжень та визначення напрямів використання доходів, отриманих державною науковою установою, вищими навчальними закладами, що повністю фінансуються за рахунок коштів державного бюджету у вигляді частини прибутку від діяльності господарського товариства, дивідендів, а також доходів, отриманих ними від розпорядження частками, акціями у статутних капіталах господарських товариств.

Ваше рішення, ваша пропозиція з приводу робочої групи, я про це вже зазначив, ми вставимо у пропозиціях, добавимо у пункт "Рішення комітету". Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Валерій Вікторович.

А Микола Олександрович ще з нами на зв'язку? У мене є до нього питання. Немає.

В мене питання тоді, Валерій Вікторович, напевно, що до вас, чи давайте всі разом проговоримо. Я хотів би, щоб Міністерство освіти прокоментувало, бо вони, мені здається, більше в темі, бо це Кабінету Міністрів постанова.

Ми говоримо про те, щоб у пункті 3.2 проекту рішення сформувати державну цільову програму прогнозування науково-технічного та інноваційного розвитку. А чи не діє в нас ще заборона на державні цільові програми? Вона, здається, була введена Кабінетом Міністрів. Я тільки от хочу уточнити у Миколи Олександровича, шкода, що він зараз із нами не на зв'язку. Чи це 15-й рік був, чи 14-й, я вже не пам'ятаю, але, здається, тоді була Постанова Кабміну, яка забороняє, власне, державні цільові програми, я так розумію, що і їх фінансування. Вони всі були призупинені. Чи нам потрібно, чи потрібно попросити міністерство і Кабінет Міністрів, щоб вони розблокували.

О, Микола Олександрович, добре, що ви з нами. Ви чули, про що ми говорили?

КИЗИМ М.О. Я прошу пробачення, на другому комітеті просто виступив. Я слухаю вас.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тоді я ще раз повторюю своє питання, хоча нагадаю, що напевне наш комітет все ж таки є профільним, але питання наступне. В проекті рішення, яке ви, напевно, теж бачите перед собою, в пункті 3.2 "сформувати державну цільову програму прогнозування науково-технічного та інноваційного розвитку". Поправте мене, якщо помиляюсь, здається, є постанова Кабінету Міністрів, яка, власне, і забороняє державні цільові програми, здається з 15-го року. Чи це так?

КИЗИМ М.О. Так. Є постанова, яка забороняє програми.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да. Скажіть, будь ласка, от ми зараз, якщо будемо прописувати рішення, ми самі по собі впираємося в цю постанову. Може, нам є сенс, я не знаю, Міністерство освіти і науки зверталось до Кабінету Міністрів з пропозицією розблокувати цю постанову або змінити її для того, щоб розблокувати саму наявність державних цільових програм? І якщо так, то яке було взагалі, в якому стані це питання?

КИЗИМ М.О. Ми звертались по цій цільовій програмі, по іншим. Відповідь була, що заборона поки діє на всі програми цільові, які є. Винятку для нас не зробили.

ГОЛОВУЮЧИЙ. А це позиція Прем'єр-міністра чи варто з ним, може, спробувати поговорити комітетом, чи рекомендувати?

КИЗИМ М.О. Та я думаю, що треба стукати, треба звертатися, тим більше ви – законодавчий орган, ви маєте повноваження звертатися.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре.

КИЗИМ М.О. Я думаю, якщо ваша підтримка, було б дуже добре.

ГОЛОВУЮЧИЙ. О'кей, дякую.

Да, прошу, Микола Іванович.

_____. *(Не чути)* Це питання вже неодноразово обговорювали, є рішення, Верховної Ради постанова. Більше того, ми неодноразово, комітет приймав і зверталися... *(Не чути)*

А по-друге, дивує те, що Постанова Кабінету Міністрів відмінє безпосередньо букву закону, законом передбачено. Однак таки треба вносити зміни до закону.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре, колеги. Я тоді до членів комітету звертаюсь. Чи не варто тоді додати пункт: звернутися до Кабінету Міністрів про перегляд цієї постанови для того, щоб ми розблокували? Бо якщо ми просто запишемо рішенням сформуванню державну цільову програму, воно не буде працювати в принципі. Які думки з цього приводу?

_____. А якщо вони не підуть на те, щоб скасувати постанову, можливо, якимось чином ми можемо розробити програму внесення змін до попередніх програм.

ГОЛОВУЮЧИЙ. А в нас, я так розумію, що заборона взагалі на цільові програми. Це говорить про те, що, да, що там тоді жодна не працює. Я не пам'ятаю зараз у проекті бюджету державних цільових програм, я не бачив. Дякую. Мирослав.

_____. Ну, два слова, да, від “попередників”, що називається. Там була очевидна проблема: 14, 15-й рік агресія, там необхідність сконцентрувати всі кошти, і тому ці програми були зупинені. Справді багато разів піднімалося питання про те, щоб цю заборону підняти, коли трохи нормалізувалася ситуація, але це не зрушено. Може, щоб у це ще раз не впертися, говорити про знаходження засобів бюджетного фінансування там на якийсь код це написати в бюджеті, може, тоді так це вирішити. Бо в нас получается, і не в бюджеті, і не в цільовій програмі. Там знайти спосіб бюджетного фінансування чи спрямувати бюджетні кошти на вирішення цього питання, якось так.

КИЗИМ М.О. Пане Сергій, якщо можна, у мене є пропозиція.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Конечно.

КИЗИМ М.О. Пропозиція така. Можна звернутися до Академії наук, у них є цільові програми, на кожний рік вони визначають тематику. Хай вони такі програми затвердять у себе: Національна аграрна академія, Національна академія наук України. І за рахунок цих коштів вони більшу частину і виконають прогнозних досліджень.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я, чесно, Микола Олександрович, я зрозумів пропозицію, але щось мені підказує, що я вже знаю відповідь усіх національних академій з цього приводу, да, і про нестачу фінансування і про все інше.

Тому, колеги, як ви думаєте, якщо ми сюди допишемо: рекомендувати Кабінету Міністрів переглянути цю постанову, яка забороняє державні програми і додати до неї, власне, оце, тобто на початку цього пункту 3.2?

Валерій Вікторович. Немає заперечень? Давайте спробуємо. Минулим рішенням, яке...

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. От чудово, якраз і нагадаємо Кабінету Міністрів про те, що рішення комітету вже було, і повторно до нього звернемося з цього питання.

Колеги, немає заперечення? У всіх є проект рішення, Валерій Вікторович його озвучив. Немає заперечень чи пропозицій до тексту проекту рішення? Все, всі виступили? Да.

_____. (Не чути)

ГОЛОВУЮЧИЙ. А чого вони не стоять тоді співдоповідачами в нас порядку денному?

_____. (Не чути)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я не бачу бажання чи руки піднятої, чи ще щось. Я бачу, що є, але я не бачу бажання виступити. Розумієте? (Загальна дискусія)

Шановні колеги, тоді, якщо я не бачу прямо бажаючих виступити, шановні колеги, я тоді пропоную проект рішення комітету прийняти і затвердити комітетом.

Хто – за, прошу голосувати. Дякую.

Володимир Воронов.

ВОРОНОВ В.А. Да, підтримую, підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, колеги. Одноголосно.

Переходимо до наступного питання. Друге контрольне питання: про стан та проблеми роботи медичних працівників в закладах освіти. Доповідачами мають бути: Сергій Миколайович Шкарлет, Ірина Дмитрівна Садов'як, Юрій Віталійович Кузовой, Сергій Миколайович Суярко, Андрій Володимирович Бондаренко. Напевно, підемо по переліку так, як зазначено.

Від Міністерства освіти і науки, я так розумію, Сергія Миколайовича ще немає.

Напевно, що пан Андрій Вітренко. Ви з нами на зв'язку, пане Андрію? Да. Пане Андрію, я так розумію, що ви будете доповідачем замість Сергія Миколайовича, якщо я правильно розумію, з другого питання. Ви на чуєте? Це фотографія чи прямий ефір?

_____. Це прямий ефір. Ні, була до цього фотографія.

ГОЛОВУЮЧИЙ. О, пане Андрію, нарешті ми вас чуємо, да.

ВІТРЕНКО А.О. Доброго дня, шановний Сергій Віталійович! Доброго дня, шановні друзі, шановні народні депутати! Так, я буду доповідачем з другого питання.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зв'язок з вами переривається.

ВІТРЕНКО А.О. Добрий день. Чи чуєте ви мене? Шановні колеги, шановні друзі народні депутати, чи чуєте ви мене?

ГОЛОВУЮЧИЙ. От прямо зараз чуємо.

ВІТРЕНКО А.О. Сергій Віталійович, доброго дня. У мене нестабільне Інтернет з'єднання, на жаль, хоча я в центрі Києва знаходжуся. Можу доповідати?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так, звісно, прошу.

ВІТРЕНКО А.О. Дякую. Сьогодні в Україні продовжує впроваджуватися в дію медична реформа, при цьому змінюється принцип оплати праці медичних працівників. Законодавством України в галузі освіти передбачено, що медичне обслуговування в системі освіти здійснюється закладами охорони здоров'я, зокрема, стаття 77 Закону України "Про освіту". *(Шум у залі)*

Я так розумію, що нічого не чутно.

ГОЛОВУЮЧИЙ. От останню фразу про "нічого не чутно" справді ми почули.

ВІТРЕНКО А.О. Чи можу я зателефонувати комусь на телефон з депутатів, щоб доповісти?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, звісно, телефонуйте будь-кому. Я вас включу, телефонуйте, будь ласка.

ВІТРЕНКО А.О. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я так зрозумів, що телефонний зв'язок теж не дуже.

ГРИШИНА Ю.М. Я включила вас, Андрей Александрович, на громкую связь.

ВІТРЕНКО А.О. Доброго дня, шановний Сергій Віталійович! Доброго дня, шановні народні депутати. Дозвольте до вашого відома донести інформацію від Міністерства освіти і науки, яка стосується оплати праці медичних працівників закладів освіти.

Сьогодні в Україні продовжує впроваджуватись у дію медична реформа, при цьому змінюється і принцип оплати праці медичних працівників. Законодавством України в галузі освіти передбачено, що медичне обслуговування в системі освіти здійснюється закладами охорони здоров'я. Зокрема стаття 77 Закону України "Про освіту" зазначає, що організація медичного обслуговування в системі освіти забезпечується відповідно до джерел фінансування закладів освіти кожного рівня освіти, визначених законодавством, здійснюється закладами центрального органу виконавчої влади, що здійснює формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері охорони здоров'я, та іншими закладами охорони здоров'я відповідно до законодавства. При цьому типовими штатними нормами будь-яких закладів освіти встановлено, що посада лікаря або медичної сестри вводиться до штатного розпису закладу лише за умови, що медичне обслуговування закладу не здійснюється закладами охорони здоров'я.

Враховуючи те, що оплата праці медичних працівників закладів освіти здійснюється відповідно до умов оплати праці працівників закладів охорони здоров'я відповідно до спільного Наказу Міністерства праці та соціальної політики та Міністерства охорони здоров'я від 5 жовтня 2005 номер 308/519, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 17 жовтня 2005 року за номером 1209/11489, і встановлені в ньому розміри посадових окладів медичних працівників є вкрай малими, Міністерство освіти і науки звернулося до Міністерства охорони здоров'я за поясненнями із зазначеного питання. Зокрема в запиті піднімалося питання щодо формування оплати праці медичних працівників в умовах сучасної реформи медичної галузі та пропонувалось залучити до робочої групи з розробки проекту акту Кабінету Міністрів щодо порядку забезпечення учнів закладів освіти незалежно від підпорядкування, типу і форми власності медичним обслуговуванням, що здійснюється медичними працівниками, які входять до штату таких закладів освіти або відповідних закладів охорони здоров'я.

Оскільки Міністерство охорони здоров'я не надало жодних роз'яснень щодо розмірів і принципів формування заробітної плати даних працівників, Міністерство освіти і науки розробило проект Постанови Кабінету Міністрів з назвою: деякі питання оплати праці медичних працівників закладів освіти (далі – проект). Цим проектом передбачається доплата за роботу..... *(Не чути)* єдиної тарифної

сітки, затвердженою постановою Кабінету Міністрів. Зазначені доплати в проєкті пропонували здійснювати за рахунок коштів, передбачених на оплату праці працівників відповідних закладів освіти. Проєкт було надіслано на погодження до центральних органів виконавчої влади та сторін соціального діалогу.

Міністерство фінансів та Мінекономіки погодили проєкт із зауваженнями.

Спільний представницький орган репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні не погоджує проєкт, оскільки вважає, що 20 відсотків посадового окладу є замало, і пропонує встановити доплати медпрацівникам у закладах освіти у розмірі 50 відсотків мінімальної заробітної плати за рахунок коштів фонду боротьби з гострою респіраторною хворобою COVID-19.

Спільний представницький орган сторони роботодавців на національному рівні погодив дану постанову без зауважень.

Крім того, в Міністерстві освіти і науки перебувало на розгляді доручення Прем'єр-міністра України щодо розгляду депутатського звернення пані Василевської-Смаглюк від 13 жовтня 2020 року щодо підвищення заробітної плати медичним працівникам закладів освіти. Своїм листом до Міністерства охорони здоров'я Міністерство освіти підтримало пропозицію стосовно підвищення оплати праці медичних працівників, у тому числі і посади яких передбачені у штатних розписах закладів освіти шляхом внесення їх до переліку посад медичних працівників, що мають право на встановлення доплат до заробітної плати.

Станом на сьогоднішній день даний проєкт постанови Кабінету Міністрів знаходиться на кінцевій редакції в Міністерстві освіти і науки України. І сподіваємося, що до кінця тижня буде спрямований до Кабінету Міністрів України.

Я щиро вибачаюсь за технічні збої. Щиро вам дякую. З повагою до вас.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, пане Андрію. Чи є запитання до Міністерства освіти і науки?

_____. У мене є пропозиція: давайте, мабуть, заслухаємо всіх, а потім обговоримо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Всіх, да, по порядку? Добре.

Тоді наступний доповідач Садов'як Ірина Дмитрівна, перша заступниця міністра охорони здоров'я України. Ірина Дмитрівна, прошу, да.

САДОВ'ЯК І.Д. *(Не чути)* Я так зрозуміла, що на розгляд Кабінету Міністрів виноситься ця постанова. Ми це підтримуємо. Звичайно, в нас змінилися підходи до фінансування в закладах охорони здоров'я, і на сьогоднішній день усі заклади охорони здоров'я, вони автономізовані, вони є комунальними некомерційними закладами. І оплату праці здійснюють в рамках Закону про державні фінансові гарантії в рамках Програми медичних гарантій. І звичайно, в рамках Програми медичних гарантій це вже не йде окремо заробітна плата, вона входить, ця заробітна плата включена в пакет послуг, і окремо вона не виділяється. І наші заклади в умовах вже такої автономізації мають свої колективні договори і вправі збільшити фонд заробітної плати. Але, звичайно, це стосується автономізованих закладів. Те, що стосується інших закладів, у нас також є така проблема. Тому я підтримую, я саме не знаю, що має сказати Міністерство охорони здоров'я, але той проєкт, який, я так розумію, ви подали в Кабінет Міністрів, ми тільки можемо підтримати.

І додатково хочу сказати, що нами також подані зміни до основ законодавства – до Закону України про зміни до Основ законодавства в охороні здоров'я, де також Міністерство охорони здоров'я ініціює збільшення оплати праці медичним працівникам. І цей законопроект передбачає також підвищення, передбачає встановлення мінімальної заробітної плати для медичних працівників, що прив'язано до мінімального прожиткового мінімуму. Ми також у цьому плані працюємо. Це все, що я можу сказати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Ірина Дмитрівна. Як ми і домовлялися, питання пізніше.

А зараз наступний доповідач: заступник гендиректора Директорату розвитку ринку праці та умов оплати праці Мінекономіки – розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства Юрій Віталійович Кузовой. Юрій Віталійович, ви нас чуєте?

КУЗОВОЙ Ю.В. Я вас чую прекрасно.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре, да. Ми вас слухаємо уважно.

КУЗОВОЙ Ю.В. Чудово, дякую. Колеги, я повторюся, напевно, за доповідачем основним за Міністерством охорони здоров'я, що той проект постанови щодо підвищення на 20 відсотків, встановлення, вірніше, доплат у розмірі 20 відсотків за роботу у закладах освіти ми також підтримали із зрозумілих причин.

Я більшою мірою хотів би свій виступ пов'язати з проектом рішення, який пропонується комітетом, який жодним чином не пов'язаний з тим, про що говорили зараз обидва доповідачі. І ті пропозиції, які викладені комітетом в проекті рішення, вони, м'яко кажучи, потребують корегування, а якщо казати відверто, то є неприйнятними в цілому. Вони просто не обговорювалися тут і не хотілося б зараз дві сторінки цих пропозицій зачитувати, які стосуються встановлення, скажімо так, рекомендацій Міністерства освіти і науки спільно з Міністерством соціальної політики до наказу 308/519 внести відповідні доповнення, пропозиції, які, при всій повазі, вони не можуть бути підтриманими жодним чином. І ключове застереження нашого міністерства полягає в тому, що механізм державного регулювання оплати праці медичних працівників має бути єдиний і однаковий для всіх, що стосується тієї сфери, яка підлягає державному регулюванню.

Пані Ірина абсолютно коректно зазначила, що є категорія медиків, які на сьогоднішній день фактично випали з прямого державного регулювання, бо вони працюють у некомерційних комунальних підприємствах, які надають послуги. І відповідно оплата праці в них розраховується абсолютно іншим чином, ніж у підприємствах, установах, організаціях, які фінансуються з державного бюджету. І в зв'язку з цим не можна порівнювати сам принцип формування оплати праці в приватних або некомерційних підприємствах комунальних, оскільки там оплата праці формується з урахуванням колективних переговорів, з урахуванням принципу колективного регулювання оплати праці.

Що стосується державної сфери, бюджетної сфери, то принципи, механізми визначення посадових окладів і складових заробітної плати мають бути єдиними. І пропозиція комітету, на жаль, порушує цей принцип універсальності або єдиних підходів до формування складових заробітної плати. У зв'язку з цим Міністерством економіки надано інформацію, і я підтверджую, що ми не погоджуємося з проектом рішення, який запропонований по зазначеному рішенню. І пропонуємо комітету переглянути відповідно це рішення з урахуванням зазначених застережень.

Остання така маленька ремарка. Внесення запропонованих змін до 308/519 Наказу в будь-якому випадку цим змінам мають передувати зміни до Постанови Кабінету Міністрів 1298, у зв'язку з чим зміни до наказу не можуть бути підтримані до внесення відповідних змін до постанови Кабміну. У мене все, дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Юрій Віталійович. У вас дуже креативний фон позаду вас. Будемо обговорювати це пізніше.

Поки що я надаю слово держсекретарю Мінсоцу Сергію Миколайовичу Суярку. Сергій Миколайович, ви нас чуєте?

СУЯРКО С.М. Так, чую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, вам слово, будь ласка.

СУЯРКО С.М. Мене чутно?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так-так, все нормально, да.

СУЯРКО С.М. Добрий день, шановні народні депутати. Міністерство соціальної політики на сьогоднішній день не є тим органом, який уповноважений встановлювати якісь норми, пов'язані з оплатою праці. Тривалий час дійсно це була функція Міністерства соціальної політики, і там Юрій Кузовой, який тільки що доповідав, був працівником нашого міністерства. Але в грудні минулого року Верховна Рада прийняла закон, відповідно до якого питання оплати праці, зайнятості, міграції перейшли до Мінекономіки з відповідними двома директоратами, які в міністерстві відповідальні за ці питання. Тому погоджуючись з тим, що сьогодні обговорюється на засіданні комітету, ми, на жаль, не можемо це підкріпити якимось своїм рішенням. Функція Мінсоцполітики буде полягати тільки в скасуванні наказу 308, коли ці питання будуть унормовані вже в новому вигляді.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Сергій Миколайович.

СУЯРКО С.М. Да, тому – я вибачаюсь, ще два слова – тому відповідно в проекті рішення також треба врахувати це, коли мова йде в другому пункті рекомендувати Міносвіти і науки спільно з Міністерством соціальної політики

доповнити наказ. Ми, на жаль, вже не уповноважені на встановлення якихось нових норм, пов'язаних з оплатою праці. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Наступний доповідач: начальник відділу освіти Департаменту видатків бюджету гуманітарної сфери Мінфіну Андрій Володимирович Бондаренко. Андрій Володимирович, ви нас чуєте?

БОНДАРЕНКО А.В. Так. А мене чуто? Добрий день.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так, все добре. Да, ми вас слухаємо.

БОНДАРЕНКО А.В. Так, в принципі... Вибачаюсь. Вітаю всіх народних депутатів! В принципі, доповідачі з міністерств уже сказали все основне по цьому питанню. Я можу підтвердити, що ми проект постанови погодили із зауваженнями. Зауваження стосуються того, що цю доплату пропонується встановити з 1 грудня 20-го року. І тому, оскільки всі місцеві бюджети вже затверджені, рік майже закінчився, тому у Мінфіну була пропозиція виплачувати цю доплату в межах фонду. От і все.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, зрозуміло. Тоді я надаю слово співдоповідачу від комітету Юлії Миколаївні Гришиній – голові підкомітету з питань вищої освіти. І після цього запитання, відповіді. Будь ласка, Юлія Миколаївна.

ГРИШИНА Ю.М. Дякую, Сергій Віталійович. Я дякую колегам з усіх профільних міністерств, які тим чи іншим чином причетні, взагалі дотичні, я б сказала, до цього питання. Я дякую, що ви всі зараз з нами.

І так, у мене є що сказати з цього приводу. Колеги, дивіться, взагалі з цього всього яка основна причина нашої з вами зараз зустрічі? Основна причина в тому, що в нас є велика проблема з оплатою праці медичних працівників. Я дуже коротко, щоб не затримувати, оголошу декілька фактів.

Взагалі питання оплати праці медиків у закладах освіти регулюються спільним наказом Міністерства охорони здоров'я та Міністерства соцполітики ще від 2005 року "Про впорядкування умов оплати праці працівників закладів охорони здоров'я та установ соцзахисту населення". Відповідно до цієї постанови ще з 2005 року, яка

не змінювалась, медична сестра в нас отримує заробітну плату відповідно від, скажімо так, прив'язуючись і маючи від 6 до 9 тарифного розряду, і має посадовий оклад від 3 тисяч 226 гривень до 3 тисяч 849 гривень. Це всі почули, да? Це повна ставка заробітної плати медсестри в закладах освіти. І лікар у закладі освіти залежно від тарифного розряду має посадовий оклад від 4 тисячі 50 гривень до 4 тисячі 770 гривень. Тобто рівень заробітної плати є не те, що мінімальним, він є на сьогодні меншим ніж мінімальна заробітна плата. Який є наслідок цієї ситуації, яка відбувається у нас в країні вже, скільки, – 16-й рік?

Перше. У зв'язку з тим, що такі малі заробітні плати, у нас заклади освіти не забезпечені медичними працівниками, оскільки ніхто не хоче йти працювати на таку заробітну плату – це всім зрозуміло. І у зв'язку з цим ми не можемо забезпечувати дотримання державних гарантій нашим дітям щодо медичного обслуговування.

І тим більше це питання загострилося саме зараз, коли у нас коронакриза, коли у нас все-таки діти з дотримання всіх засобів безпеки відвідують заклади освіти. І ми вже знаємо, скільки там трапляється випадків, коли виявляються захворювання прямо під час навчального процесу, і медичні працівники повинні бути на місці, надавати їм медичну допомогу і так далі. Але, на жаль, так не відбувається оскільки у нас є мінімальна забезпеченість закладів освіти медичними працівниками. І все це пов'язано з тим жахливим рівнем заробітних плат, який я вам тільки що назвала. Я вже декілька місяців займаюся цим питанням, я вже надсилала запити депутатські: Міністерству охорони здоров'я, Міністерству соцполітики, всім тим, хто сьогодні майже всім, хто тут присутній від центральних органів виконавчої влади.

Які я отримала, якщо коротко, відповіді. Міністерство охорони здоров'я повторює те, що ми тільки що почули, що це не їх питання. Мінсоц – повторює, що це не їх питання. МОН – говорить, що це не їх питання і так далі.

У зв'язку з цим, ми вам хочемо сказати, що нам потрібно зараз прийняти якесь рішення по цьому питанню. Рішення ми пропонуємо, ми можемо його обговорити, але питання регулювання оплати праці медичних працівників в сфері освіти давним-давно назріло і вимагає свого вирішення.

Що ми пропонуємо, так само коротко. Ми пропонуємо підняти тарифні розряди, тобто я зараз не буду зачитувати, щоб зекономити час, у нас є різні працівники медичні – є лікарі, є медсестри, є різні заклади освіти. Тому ми

пропонуємо підняти тарифні розряди для окремих категорій, для окремих категорій встановити надбавки. Це перше.

Друге. Тут всі з вас говорили про цю Постанову Кабінету Міністрів, яка, до речі, сьогодні, наскільки я розумію, повинна бути прийнята на засіданні уряду, але може і ні, тому що там хтось один не погодив цю постанову. Вона вже погоджується ЦОВВами у нас, мабуть, місяць, ходить від одного до іншого. *(Шум у залі)*

Виключіть, будь ласка, мікрофони, колеги.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я прошу всіх учасників селекторної наради – виключити мікрофони. Пан перший заступник міністра освіти і науки.

ГРИШИНА Ю.М. Пане Кизим! Пан Кизим, будь ласка, вимкніть мікрофон!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Микола Олександрович Кизим, будь ласка, вимкніть мікрофон.

ГРИШИНА Ю.М. У когось є номер телефону заступника міністра? А може ми можемо виключити? *(Шум у залі)* Все, виключили, спасибо. Я вам дуже дякую, Сергій Віталійович.

Колеги, я вже закінчую. Отже, у нас є постанова Кабміну, яка, я там дякую, до речі, вона ініційована МОН, оскільки я МОН, вибачте за вираз, "трусила" вже місяць, що вони цю постанову розробили. Дай Боже, щоб її прийняли. Але це не вихід із ситуації, оскільки ця постанова передбачає надбавку 20-відсоткову до посадового окладу тільки на час епідемії – пандемії, яка на сьогодні є. По-перше, вона мінімальна, ця доплата. По-друге, вона буде тимчасова і вона не вирішить ту проблему, яка існує вже багато років, якби не сказати – десятиліть.

У зв'язку з цим, колеги, ми пропонуємо вам комітетом прийняти для виконання пропозицію підняття тарифних розрядів медикам і в деяких випадках встановити їм доплату за рахунок місцевих бюджетів, як зараз і здійснюються доплати за рахунок місцевих бюджетів. Оскільки, якщо ми не втрутимось в цю ситуацію, вони так і будуть отримувати заробітну плату, відповідно до своїх дуже низьких тарифних розрядів. Ще раз повторюю: три тисячі гривень – трошки більше, а лікарі – трошки більше 4 тисяч гривень. І ми з вами залишаємо наших дітей в закладах освіти, на сьогодні, без медичної допомоги в умовах пандемії. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Юлія Миколаївна.

Шановні колеги, чи є в когось... Ми бачимо всі проект рішення. Чи є в когось бажання обговорити? Чи є в когось зауваження, доповнення, застереження, заперечення?

_____. Наскільки я пам'ятаю, якраз у колеги з Мінекономіки, в Юрія Віталійовича, були застереження щодо тексту проекту рішення. Юрій Віталійович, якщо можна, що ви радите, скажемо так, поправити – для того, щоб цей проект рішення відповідав сучасному стану підзаконних актів і всього іншого?

КУЗОВОЙ Ю.В. Дякую. Є такі моменти, коли поправити нічого. Тут поправити нічого не можна, принаймні на нашу думку, там не можна нічого поправити. Тому що всі позиції, які викладені в проекті рішення, вони, на жаль, повністю викривлюють ситуацію пов'язану з співвідношеннями оплати праці лікарів, до прикладу, звичайних медичних закладів і лікарів, які працюють в закладах освіти.

Пропозиції, якщо ви бачите, вони у вас перед вами, до прикладу, 17-й розряд пропонується встановити лікарю, якщо я не помиляюсь. Зараз, вибачайте, відкрию, щоб точніше. Пропонується встановити, так, вищої категорії – 17-й розряд, коли сьогодні у них 11-й. Так мається, в діючий ситуації? Перепрошую – 14-й. І так стосується всіх позицій пов'язаних з медичними сестрами або з іншими медичними працівниками.

Тому в цьому і полягає наше застереження, що ви пропонуєте взяти окрему категорію медичних працівників і встановити їм більш високі оклади посадові. При чому вони іноді перевищують, до прикладу, посада лікаря буде перевищувати посадовий оклад головного лікаря лікарні, тобто керівного працівника, компетенція якого і рівень складності роботи якого вища ніж у лікаря, до прикладу, того ж самого хірурга.

У зв'язку з цим, наша позиція і полягає в тому, що треба піднімати всю систему, і тут я повністю погоджуюсь із застереженням, яке стосується рівня оплати праці: ми двома руками "за" те, щоб тарифна сітка починалися з мінімальної заробітної плати, а не з тої ганебної цифри, яка сьогодні є в 1-му тарифному розряді.

І саме такі пропозиції ми підготували від міністерства. Я не знаю, чи чує нас ще Міністерство фінансів, яке нарахувало, дай Боже пам'яті, 340 мільярдів, якщо я

не помиляюся, додаткових коштів для підвищення єдиної тарифної сітки відповідно до наших пропозицій.

Але робити точкові виключення для окремих категорій працівників бюджетної сфери, залишаючи аналогічних працівників, зокрема лікарів, в інших сферах, з посадовими окладами, які визначені відповідно до тарифної сітки – це означає просто-напросто дискримінацію. При тому, при всьому, ще раз повторюся, заробітна плата є абсолютно недостатньою, в нашому розумінні, абсолютно недостатньою.

Саме тому, ми і пропонуємо все ж таки рухатися шляхом підвищення всієї системи оплати праці і базових показників і, зокрема, тарифів всієї системи оплати праці, а не видьоргувати з неї окремі категорії і встановлювати їм зокрема тарифи.

Але окрім тарифів там є ще десяток додаткових видів виплат, які зокрема, наприклад, враховують дистанцію між двома корпусами школи – 150 метрів, що для нашого розуміння, не зовсім взагалі зрозуміло, для чого встановлюється така диференціація і визначення таке. Там враховуються, наприклад, позаміські заклади і так далі, так далі. Тобто дві сторінки, не хочу повторюватися, всіх додаткових виплат, які пропонується встановити.

А розуміння, на підставі чого вони встановлюються, бо вони повністю не відповідають Постанові 1298, і, де логіка у порівнянні з іншими медичними працівниками закладів освіти зокрема – тут далі без коментарів, тому...

ГРИШИНА Ю.М. Юрій Віталійович, давайте по порядку. Я зрозуміла. Поряд з іншими працівниками, медичними працівниками освіти – це якими? Ми зараз говоримо про всіх працівників закладів освіти.

От ви говорите, що ми видьоргуємо саме цю категорію працівників. У нас медики, і про це вже говорила заступниця міністра охорони здоров'я, на сьогодні отримують заробітну плату зовсім за іншим принципом. Тому що у нас відбувся перший етап медичної реформи, і про це тільки що сказали, що всі медики у нас заробітну плату отримують зовсім за іншим принципом. З центру, як він називається, центр...

_____. Національна служба здоров'я.

ГРИШИНА Ю.М. Так, НЦЗУ. Тобто у них є декларації і, відповідно, від того скільки у них на обслуговуванні знаходиться людей, вони отримують з конкретної

іншої інституції собі заробітну плату. Але, коли ви проводили цей перший етап медичної реформи, ви ж забули, з 2005 року, про таку категорію працівників, як медичні працівники в сфері освіти. Тому давайте одразу: медичні працівники у нас отримують заробітну плату за іншим принципом і давайте тут не плутати. А саме медичні працівники закладів освіти так і залишилися в цій Постанові 2005 року.

Я згодна обговорити той перелік надбавок, який є, але нам потрібно, от дивіться, у вас представники скількох міністерств, і МОЗ, і Мінсоц, які на сьогодні оплачують, фактично, за своєю постановою заробітну плату медичним працівникам у сфері освіти, ніхто це питання не піднімає. Тобто ви ж знаєте, що вони отримують 3,5 тисячі гривень заробітної плати. Ви ж знаєте, що їх немає в закладах освіти. Ви ж знаєте, що зараз пандемія. І кожен з вас каже, що це не його питання, ми не можемо видьоргувати, ми не можемо...

Давайте приймати якесь конструктивне рішення – не може так бути, щоб була заробітна плата на цьому рівні. Ми не пропонуємо брати гроші з державного бюджету, ми пропонуємо так і залишити його на місцевих бюджетах, але я розмовляла з місцевими органами влади, вони кажуть, що вони теж не мають можливості, юридичної можливості, тому що дуже низькі тарифні розряди, дуже низькі. Тому ми і пропонуємо піти шляхом підняття тарифних розрядів.

КУЗОВОЙ Ю.В. Ви напевно зовсім не почули мене, коли я говорив з приводу зміни принципів із визначення оплати праці у підприємствах, якими на сьогоднішній день є не комерційні комунальні підприємства. Коли ви, я, як державні службовці або працівники бюджетної сфери перейдуть працювати в підприємство, саме тоді буде визначатися їх заробітна плата підприємством у відповідному трудовому договорі. І на сьогоднішній день, якщо ви промоніторите, то медичні працівники не комерційних комунальних підприємств, які надають послуги, відповідно до Національної програми також отримують від 6 тисяч, деś медсестри, є такі приклади, де 6 тисяч, але це невелика кількість – і до 15 тисяч гривень. Вони не отримують однакової заробітної плати, бо їх заробітна плата визначається безпосередньо в трудовому договорі, який укладається з конкретним підприємством.

ГРИШИНА Ю.М. Так, ми це розуміємо.

КУЗОВОЙ Ю.В. Воно є абсолютно небюджетним: воно не фінансується за бюджетні кошти, воно отримує бюджетні кошти за надані послуги – такий принцип і він був змінений. До тих пір поки людина буде працювати в бюджетній установі, яка фінансується напрямку з державного бюджету, на жаль, регулювання оплати праці цих людей, як нас з вами, так і бюджетних установ всіх здійснюється постановами Кабінету Міністрів. Ви пропонуєте "вистрибнути" за цю постанову Кабінету Міністрів, от і все.

ГРИШИНА Ю.М. Я не пропоную ні звідки вистрибувати, я пропоную підняти тарифні розряди медикам в освіті.

КУЗОВОЙ Ю.В. А чому саме медикам в освіті? Чому медикам, наприклад, в комунальному якомусь, не комерційному комунальному підприємстві, а відомчому медику, до прикладу?

ГРИШИНА Ю.М. Тому що ми відповідаємо за сферу освіти. Ми подивилися, у нас є звернення тисяч медичних працівників, ми знаємо наскільки катастрофічна ситуація в цій сфері. Ми провели дослідження хто, яким нормативним актом регулюється це питання. І це питання регулюється нормативним актом спільним МОЗ і Мінсоц 2005 року. І з 2005 року ці два міністерства жодним чином нічого навіть не намагалися змінити в цій ситуації. І ось зараз в умовах пандемії ми дійшли до катастрофи. Розумієте? І ми зараз не повинні говорити: а що в тій сфері, а що в цій. Ми зараз на засіданні Комітету освіти говоримо про медиків в освіті, нам потрібно вирішити це питання. Тому що я два місяці тільки пишу запити і отримую відповіді, що це неможливо і це не ваші всіх питання.

Тому ми і запропонували внести у вашу постанову зміни, суть пропозиції в тому, щоб підняти тарифний розряд. Давайте вже поговоримо про те, як ми будемо його піднімати, а не про те, що ми не можемо цього зробити.

КУЗОВОЙ Ю.В. Я, перепрошую, ви, напевно, маєте на увазі Наказ Міністерства соціальної політики і Міністерства охорони здоров'я, спільний наказ, не постанову, але наказ виданий на виконання Постанови 1298.

ГРИШИНА Ю.М. Так.

КУЗОВОЙ Ю.В. Постанова 1298 визначає, що керівні працівники, наприклад, охорони здоров'я: головний лікар, директор, начальник, завідувачі закладів охорони здоров'я – мають розряд від 12-го до 18-го; лікарі-хірурги, ендоскопісти і далі, далі, анестезіологи – від 10-го до 14-го. Все, що ви пропонуєте – це порушити Постанову 1298, вірніше так, не дотримуватися її і в наказі МОЗу, всупереч визначеного постановою діапазону, визначити інший розмір посадового окладу. Все.

ГРИШИНА Ю.М. По-перше, ми пропонуємо змінити постанову...

КУЗОВОЙ Ю.В. Тому необхідно спочатку постанову змінити...

ГРИШИНА Ю.М. Давайте змінимо постанову. Давайте змінимо постанову.

КУЗОВОЙ Ю.В. І, зустрічне питання, ви змінюєте постанову і поряд з лікарем-хірургом закладу охорони здоров'я поставите лікаря, який працює в закладі освіти із в півтора рази вищим коефіцієнтом. Правильно? Ви пропонуєте підвищити розряд до 17-го?

ГРИШИНА Ю.М. А яка заробітна плата у цього лікаря? Скажіть, будь ласка, яка заробітна плата у нього на сьогодні, у лікаря?

КУЗОВОЙ Ю.В. Заробітна плата визначається конкретно з врахуванням вислуги, з врахуванням окладу, з врахуванням надбавок і доплат, які встановлені системою оплати праці. Він може працювати в туберкульозному якомусь закладі і мати 60 відсотків і так далі. Заробітна плата в кожному випадку абсолютно індивідуально визначається.

ГРИШИНА Ю.М. Так, добре. От в нашому випадку – це 3,5 тисячі гривень. Ви вважаєте, що це нормально?

КУЗОВОЙ Ю.В. Ви кажете про посадовий оклад, не заплутуйте людей. Тарифні розряди визначають посадовий оклад, складові заробітної плати не тільки посадовий оклад, а надбавки, доплати. Надбавки, які ви пропонуєте – це також складові заробітної плати. Тому в кінцевому випадку, в будь-якому випадку, менше мінімальної заробітної плати отримувати не має працівник.

ГРИШИНА Ю.М. Ось вони і отримують на сьогодні мінімальну заробітну плату.

КУЗОВОЙ Ю.В. Біда в тому, що у нас 12 розрядів, і тут, я з вами абсолютно згоден, 12 розрядів, сидить в мінімальній заробітній платі з врахуванням доплат і надбавок. Тобто, як би ми стрибали, а посадовий оклад, нижчий мінімалки, йому треба доплачувати.

ГРИШИНА Ю.М. Юрій Віталійович, давайте підсумовувати. Я поняла, я вашу позицію, поняла. Давайте підсумовувати. Тобто ви вважаєте, що все нормально у нас з оплатою праці медичних працівників у сфері освіти, так?

КУЗОВОЙ Ю.В. Я не виділяю медичних працівників у сфері освіти, як окрему категорію. Я говорю за оплату медичних працівників всіх, які фінансуються з державного бюджету. Якщо мова йде про необхідність регулювати, я б хотів послухати все ж таки МОЗ з цього питання, вибачайте, то треба регулювати оплату працівників всіх медиків. І я погоджуюся: медик має отримувати тисячу доларів, все. Інакше ми не можемо отримувати якісну...

ГРИШИНА Ю.М. Яка тисяча доларів? Ми з вами про 3,5 тисячі гривень говоримо. Яка тисяча доларів? Я ще раз повторюю, що медики отримують заробітну плату зовсім за іншим принципом, ми вже це тільки що сказали, а медики в освіті отримують відповідно до тарифного розряду свого – 3,5 тисячі.

САДОВ'ЯК І.Д. Я хочу дещо пояснити. У нас медики отримують, і ви розумієте, це найболючіше питання, і я дуже дякую, що ви так активно його обговорюєте, тому що згодна з паном Юрієм, справді, мова йде про те, що у нас є ще такі медики, у нас є заклади (бюджетні заклади, державні заклади), в яких так само нараховується заробітна плата. Звичайно, нам законодавство треба змінити, тому що ми перший крок зробили, а інших не зробили. І на сьогоднішній день у нас в лікарнях, от так, як ви кажете, в залежності від розряду тарифу, наші медики в лікарнях, отримують менше мінімальної заробітної плати.

Тобто, звичайно, Міністерство охорони здоров'я робить в цьому плані дуже багато напрацювань, на жаль, нас не чують і, на жаль, нас не завжди чують. І на сьогоднішній день це найнижчий рівень заробітної плати. І звичайно, лікар-хірург і,

якщо поєднувати лікаря навіть за найнижчим тарифом, який тільки прийшов працювати, він по суті таку саму заробітну плату отримує, як лікар, який може працювати в закладах освіти, і це зовсім різні функції. Нам треба змінити підходи в цьому, однозначно. І нам треба відмінити, напевно, все ж таки 305 наказ і ми над цим працюємо, його треба доповнити, його треба, абсолютно там є дуже багато моментів, які ми зараз напрацьовуємо. І до речі, цей проект наказу Міністерством охорони здоров'я напрацьовується.

ГРИШИНА Ю.М. Скажіть, будь ласка, а коли ви його доопрацюєте.

САДОВ'ЯК І.Д. І, те, що я сказала, перший крок, який, можливо, вдасться нам зробити, я все ж таки надіюсь, що вдасться зробити, і це залежить від депутатів, звичайно, Верховної Ради. Для того, щоб якось змінити цю ситуацію, це те, що я сказала, що вже поданий законопроект зміни до Основ законодавства в охороні здоров'я, щоб збільшити заробітну плату не нижче мінімальної заробітної плати, не нижче прожиткового мінімуму. Нам треба змінювати підходи до оплати заробітної плати – це правда.

ГРИШИНА Ю.М. Послушайте, мы все с вами понимаем, что нужно змінювати, давайте будем говорить о том, что мы будем делать. Нам нужно было позавчера уже это сделать. Вы это понимаете?

САДОВ'ЯК І.Д. Я розумію. Але на сьогоднішній день медичні працівники, які були колись в штаті, дійсно, так, як ви сказали, вони були штатах ті, які надають допомогу в закладах освіти, вони колись були в штатах лікувальних закладів, і там це врегульовувалось трошки іншими моментами.

ГРИШИНА Ю.М. Так, а зараз вони вже не в штатах.

САДОВ'ЯК І.Д. Зараз абсолютно відбуваються зовсім інші процеси, як можна допомогти в цьому плані, і ви самі сказали. Звичайно, місцеве самоврядування може приймати додаткові програми, дотувати, різні стимули. Можуть, якщо є у них для цього необхідні кошти. Але зараз, що ще дуже важливо, є функція медичної сестри чи медичного лікаря в закладі освіти, що уповноважуємо ми їх робити. І повірте мені, ми також, Міністерство охорони здоров'я, був певний проект постанови

Кабінету Міністрів, де Міністерство охорони здоров'я не підтримало, тому що там функцію медичної сестри наділили в освіті таку, що у нас лікар в медичній установі не робить цього, не те, щоб медична сестра в освіті. Тобто у нас багато має бути документів ще відпрацьованих. І я за спільну працю, за те, щоб ми обговорювали ці питання і якось врегульовували їх, звичайно.

ГРИШИНА Ю.М. Ви розумієте, що оце ми з вами поговорили: ви за спільну працю, ви багато робите, ви вирішуєте. Але який результат? Нам зараз потрібно прийняти рішення, у нас вже криза зараз.

САДОВ'ЯК І.Д. Мені дуже шкода, що на сьогоднішній день ми знову ж таки залишились без результату. І на сьогоднішній день, той бюджет, який прийнято, справді, в тих установах...

ГРИШИНА Ю.М. Почекайте, ми ж не про бюджет, ми про місцеві бюджети.

САДОВ'ЯК І.Д. ...державних установах, які не є автономізовані, на сьогоднішній день рівень заробітної плати залишився так, і ми тільки в очікуванні його збільшення.

ГРИШИНА Ю.М. Пані Ірино, давайте будемо підсумовувати. Колеги, у мене таке враження, що ви всі просто шукаєте, як уникнути вирішення цієї ситуації. Ви розумієте, що це ваша робота?

САДОВ'ЯК І.Д. Ні, ми шукаємо, як збільшити заробітну плату, як правильно і законно збільшити заробітну плату.

ГРИШИНА Ю.М. Так ми вам пропонуємо, пані Ірино. Ви ж не збільшили за 15 років, не ви, особисто, а взагалі вертикаль Міністерства охорони здоров'я і Міністерства соціальної політики. Ніхто з 2005 року цим питанням не займається. 16 років вже пройшло і той тарифний розряд на рівні тому, який він там залишається – 3,5, повторюю, тисячі гривень.

Ми ж не пропонуємо зараз взяти гроші з державного бюджету, ми пропонуємо підняти тарифний розряд або обговорити питання надбавок за рахунок місцевих бюджетів, щоб у місцевих бюджетів була підстава хоча б трохи підняти заробітну

плату медичним працівникам. Давайте поговоримо, як це зробити. Кожен з вас зараз сказав, що цього зробити неможливо. Такого бути не може, що це не можна зробити.

Будь ласка, пане Юрій.

КУЗОВОЙ Ю.В. Можна питання зустрічне. Скажіть, будь ласка, що заважає сьогодні місцевим бюджетам, окрім відсутності коштів, встановлювати комунальні надбавки, відповідно, до прикладу, медичним працівникам в закладах освіти або вчителям, або медичним працівникам в закладах охорони здоров'я і так далі? Що цьому заважає? Приклад Києва, де наявні кошти 20-відсоткова надбавка є, перепрошую, там не 20-відсоткова, там у фіксованих цифрах встановлені надбавки: 4 тисячі – лікар і далі по низхідній.

Мова йде про те, що завжди мова йде в усіх випадках завжди мова йде про гроші. Якщо ви бачите, що є гроші у місцевому бюджеті і він може дати, чому він зараз не дає? Хтось йому забороняє це робити? Хтось тримає за руку місцевий бюджет і каже: "Слухай, не плати йому гроші"?

ГРИШИНА Ю.М. Я вам поясню. Ви, як представник центрального органу виконавчої влади повинні розуміти, що ви повинні визначати політику і дбати про захист інтересів в тих сферах, які вам підпорядковуються. Ось для цього держава і повинна впливати на такі процеси. Так, звичайно, ми встановили мінімальний тарифний розряд – 3,5 тисячі гривень, і чекаємо, що місцеві органи самоврядування самі почнуть доплачувати. Деякі доплачують, так, в Києві доплачують. Але Київ – це не вся Україна, і якраз в Києві ця проблема не так гостро стоїть, як по всій території України. Розумієте? Невже проблема підняти тарифний розряд і встановити певний рівень надбавок? В чому проблема, скажіть мені, будь ласка, я не розумію? Я пропоную підсумовувати, шановні колеги, бо тут діла не буде.

КУЗОВОЙ Ю.В. Я вибачаюсь, але бажано, щоб Міністерство фінансів тут озвучило, ту логіку, яку я зараз скажу: підняття посадових окладів навіть для окремої категорії працівників означає збільшення видатків на отримання відповідних закладів, зокрема освіти в даному випадку.

Питання: чи передбачено бюджетами підвищення видатків на утримання цих закладів? Але набагато важливіший аспект, ще раз повторюся просто, в тому, що підняття окладів посадових для лікаря в закладі освіти і залишення посадового

окладу для лікаря в закладі охорони здоров'я – 14-й, до прикладу, розряд, а ви пропонуєте 17-й, означає просто-напросто дискримінацію.

ГРИШИНА Ю.М. Ми з вами ходимо по колу – вони ж по-іншому фінансуються, ми ж про це проговорили. І ці лікарі, в закладах охорони здоров'я, вони ж ...

КУЗОВОЙ Ю.В. Ви не почули заступника міністра навіть охорони здоров'я, Бог з ним – мене не чуєте, ви заступника міністра не почули. Є комунальні некомерційні підприємства, які діють, як підприємства, читайте "приватні". Вони комунальні, але вони діють і встановлюється заробітна плата в них абсолютно незалежно від постанов Кабінету Міністрів.

А ті заклади, установи, які залишились на бюджеті, отримують той самий, на жаль, мізер, який на сьогоднішній день є, на який може нам Міністерство фінансів виділити гроші. І коли ви говорите, що ми для одних медиків – бюджетних, підніmemo, а для інших – ні, оце і є проблема на яку ми вам звертаємо увагу.

ГРИШИНА Ю.М. А ви щось запропонуємо нам сьогодні, як вирішувати цю ситуацію?

КУЗОВОЙ Ю.В. Я просив би Міністерство фінансів висловитись щодо джерел фінансування цих видатків. Бо ключова проблема – відсутність коштів, це ключова проблема. Ми готові завтра підняти... І до речі, ми запропонували, і проект постанови відповідний чекає. Бюджет позавчора схвалили. Проект постанови готовий для підвищення ставок тарифних розрядів по єдиній тарифній сітці з 1 січня наступного року відповідно до змін мінімальної заробітної плати. Але питання більш високого підняття розмірів тарифних розрядів, воно впирається в фінансування цих видатків, ні більше, ні менше.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, якщо ви не проти я втручусь в цю ситуацію. Я зрозумів, насправді, і чудово розумію позиції Міністерства економіки, і Міністерства охорони здоров'я. І поділяю тезу про те, що, коли ми говоримо про, як би це сказати, виокремлення окремої категорії в одному тарифному розряді – це не правильно, тут я погоджуюсь. Я чудово розумію, що зараз, якщо умовно, я не пам'ятаю, як там звучало: 12-й чи 14-й тарифний розряд в усіх лікарів, наприклад,

або медсестер – 12-й, наприклад, тарифний розряд, і ми зараз їх підніmemo до 16-го для МОНу, для закладів освіти, але вони залишаться в своєму тарифному розряді для районної лікарні, там чи якоїсь бюджетної лікарні, то це не правильно. Тому що лікарі виконують одну і ту саму функцію, але отримувати будуть різні гроші. Це теж неправильний варіант. І я розумію, що, якщо ми так запропонуємо, то це також буде неправильно з боку нашого комітету.

Якщо ви не заперечуєте, я би запропонував би рішення наступне. Підкомітету з питань вищої освіти або окремо Юлії Миколаївні Гришиній, як голові підкомітету чи просто як народному депутату членові комітету, створити робочу групу при Комітеті з питань освіти, науки та інновацій дати доручення Кабінету Міністрів призначити відповідальних працівників від МОЗу, Мінекономіки, МОНу, Мінсоцу і кого ви ще вважаєте за потрібне, для того, щоб ви всі разом зібралися і запропонували спільне рішення, яке буде працювати.

Не маючи жодних заперечень з приводу ганебності обсягу заробітних плат, які отримують, зокрема, якщо ми зараз говоримо, медичні працівники в закладах освіти, ми всі це розуміємо, це всі підтверджують. Але рішення, яке ми можемо і мусимо запропонувати має бути в правовому полі і не має принижувати інші категорії, які ми можемо не помітити, умовно.

Для мене, я б зараз задав просто питання, якщо пророблялося. Скільки, от за цим тарифним розрядом, наприклад, я не знаю, медичні сестри, які є в закладах освіти і в закладах МОЗу, скільки взагалі у нас працівників бюджетної сфери, з категорій медичних працівників, отримують заробітну плату за цим тарифним розрядом, і скільки з них працює в закладах освіти? Щоб ми зрозуміли, що, якщо їх, наприклад, умовно, 10 тисяч на Україну, чи 20 тисяч на Україну, а ми зараз зробимо з цих 20 тисяч виймаємо 4 тисячі, які працюють в закладах освіти, їх піднімаємо на інший розряд, а інші залишаються, то ми задля 4 тисяч, ми зневажаємо по суті інші 16, що теж є не правильним. Або нам всіх треба піднімати за тарифним розрядом і з цим, напевно, можна було б погодитись, просто їх підняти, умовно, на один-два, наскільки там дозволяють кошти. Але порахувати, просто, що це буде для фінансів і скільки цих людей, для того, щоб ми не забули про інших – це перше. А, по-друге, щоб ми могли задовільнити, тобто вкластися хоч в якусь розумну суму, яку можна буде пошукати в державному бюджеті Міністерства фінансів.

Тобто, я не бачу, просто, способу це зробити без конкретних прорахунків або не порушуючи права інших, відверто, це моя особиста думка. І я би чесно радив, бо я зараз не бачу сенсу затверджувати, чесно кажучи, рішення в тому вигляді в якому є, тому що воно має свої певні, воно недопрацьовано. Давайте не будемо лукавити, воно справді трішки недопрацьовано.

Якщо є серйозні заперечення, що воно порушує права когось іншого або йде всупереч з чинними постановами, то, мабуть, комітету варто доопрацювати це рішення. Тому я би запропонував створити робочу групу під керівництвом Юлії Миколаївни і дати доручення Кабміну дати своїх представників в цю робочу групу. Для того, щоб ми, умовно, наприклад, протягом двох тижнів, давайте визначимось, який термін – два, три тижні, один тиждень, якщо встигнемо, щоб ми запропонували це рішення і щоб ми спільно, наступного разу, на комітеті зустрілися всі разом, і всі хто з нами присутні на засіданні, кивнули головою і сказали: да, ми все це опрацювали, ми це бачимо. Якщо там будуть лише проблеми Міністерства фінансів, то це нам не буде заважати дати доручення Кабміну пошукати ці кошти, але воно має бути збалансоване в рамках тих нормативно-правових актів, які діють, і, звісно, не порушувати права інших людей. Шановні колеги, що ви думаєте з цього приводу?

ГРИШИНА Ю.М. Дякую, Сергій Віталійович. Скажу так, що якщо хочуть затягнути питання створення робочої групи, давайте, щоб у нас, так, як ви мене призначили головою, у нас буде не так, шановні колеги. Це питання вимагає негайного вирішення, воно повинно було бути вирішено ще мабуть в 2007 році. Так як зараз пандемія, то воно повинно було вирішено бути ще теж дуже, мабуть, вже в березні, як тільки почалося, це питання потрібно було вирішувати.

Тому, я пропоную зараз, щоб колеги підтримали пропозицію Сергія Віталійовича про створення робочої групи. Якщо ви не заперечуєте, колеги, я включу вас в робочу групу. І давайте одразу давайте домовимось, що ми зустрічаємося в понеділок і тільки з певними пропозиціями. І пропозиція "грошей нема" не приймається. Добре? Давайте домовимось...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Юлія Миколаївна, "грошей нема" – це буде тільки Мінфін казати. Ми ж розуміємо. Всі інші...

ГРИШИНА Ю.М. Ну, щоб Мінфін так не казав, давайте домовимось. Тому що це проблема, я думаю, що ніхто не буде сперечатися, що її потрібно вирішувати. Давайте просто знайдемо таке рішення, щоб нікого не дискримінувати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте таким чином. Ми терміново відправимо рішення комітету на Кабінет Міністрів. Ви запропонуєте, і поговоріть з колегами, членів робочої групи, які будуть відповідальні за це питання. Ну, щоб ми не чекали від Кабміну поки вони попризначають.

ГРИШИНА Ю.М. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, якщо вони не заперечують, я теж не буду заперечувати.

Давайте зробимо таке звернення. І давайт, Юлія Миколаївна, давайте поставимо якийсь строк контрольний.

ГРИШИНА Ю.М. Давайте.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте. Як зручно? Скільки приблизно вам, на вашу думку, потрібно буде часу для того, щоб напрацювати якісь рішення? Просто ми можемо поставити і тиждень, звісно. Ну ви ж розумієте, що технічно можемо не встигнути.

ГРИШИНА Ю.М. Давайте так. Давайте ми вже домовлялися про зустріч в понеділок з певними пропозиціями, колеги. Дуже прошу, щоб ми в понеділок зустрілися з пропозиціями, які ми будемо, які обговоримо. Ну давайте візьмемо тиждень, десять днів. Можливо, в понеділок вже досягнемо згоди і на комітет винесемо пропозиції.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте так. Тоді є пропозиція. Давайте ми не будемо ставити, якщо не заперечуєте, строк в рішенні комітету, ми просто матимемо на увазі. Наступного комітету ми запитаємо в вас, як іде справа по робочій групі. Якщо буде готовий якийсь результат, ми тоді оберемо засідання комітету на яке це винесемо. Добре?

ГРИШИНА Ю.М. Добре.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, чи є в когось ще заперечення, зауваження, доповнення? Тоді є пропозиція...

КУЗОВОЙ Ю.В. *(Не чути)* Можна маленьку пропозицію? Дуже маленьку.

В тому зверненні і та інформація, яка буде направлятися і в Кабмін і зокрема органам, які беруть участь, було б бажано чітко сформулювати саме проблематику яку пропонується вирішувати. Або підвищення заробітної плати пов'язано з ситуацією там коронавірусу, і епідемії, і відповідно ризиків, підвищених ризиків в цій сфері. Чи мова іде про системне вирішення питання підвищення заробітної плати працівників медичної галузі в цілому і, зокрема, працівників освіти, медичних працівників в освіті. Тому що це суттєво різні диспозиції початкові. І це передбачатиме різні пропозиції щодо рішення.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пане Юрію, дякую. Зрозуміло.

Шановні колеги з Мінекономіки, Мінсоцу, МОЗу і інші долучені, ми вам щиро дякуємо за те, що ви приділили свій час. Дякуємо за роз'яснення і свої коментарі.

Шановні колеги, є пропозиція взяти інформацію колег до відома. Запропонувати, тобто створити робочу групу при Комітеті з питань освіти, науки та інновацій. Просити пані Юлію очолити цю роботу групу. Запропонувати Кабінету Міністрів... Пані Юлія підготує лист від комітету. Ми терміново направимо це рішення разом з листом комітету на Прем'єр-міністра. В листі комітету ми вкажемо, кого ми пропонуємо в робочу групу, і поставимо конкретні питання, які ця робоча група готова вирішувати. Добре? Шановні колеги, чи немає заперечень?

ГРИШИНА Ю.М. Немає.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тоді прошу підтримати це рішення комітету.

Хто – за? Дякую. Одноголосно, колеги.

Ну і останнє питання порядку денного. Питання 3.1. Про законодавчі зміни стосовно діяльності Фонду державного майна України, а також особливостей приватизації та оренди державного власності. З нами на зв'язку має бути заступник голови фонду, а саме Антоненко Леонід Васильович – перший заступник Голови Фонду державного майна України. Хто з нами на зв'язку із Фонду державного майна?

БЄЛОВА Ю.В. Добрий день, шановний голово, шановні членів комітету! Зараз з вами на зв'язку Бєлова Юлія Віалетівна, я заступник Голови Фонду...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пані Юлія, одну секундочку. Дякую. На секундочку вас переб'ю.

Я попрошу всіх інших, хто вже свої питання мав на комітеті, відключитися, щоб ми один одному не заважали.

Я поясню коротко диспозицію, чому у нас виникло це питання. До нас звернувся, тобто до мене звернувся Голова Фонду державного майна пан Сенниченко. Колеги розробили цілу низку, пакет законів, які змінюють, власне, певні умови і засади приватизації державної майна. Тому колеги хочуть перед тим як вносить їх до Верховної Ради України попередньо проговорити з комітетами і зокрема з нашим, тому що в нас теж є свої певні точкові питання по оренді або приватизації потенційній, чи можливій/ неможливій, державного і комунального майна.

Тепер прошу вам слово. Дякую. Я зробив маленький вступ. Тепер, будь ласка, вам слово.

БЄЛОВА Ю.В. Дуже дякую, по-перше, шановний голово, шановні члени комітету за таку можливість представити вам напрацьований впродовж десяти місяців пакет законопроектів, який буде незабаром вже реєструватися і вноситися до розгляду у Верховній Раді.

І дійсно, ми дуже цінуємо можливість представити цей законопроект попередньо. Хочемо дослухатися до всіх коментарів, зауважень або надати роз'яснення по певних пунктах, тому що цей комплекс, пакет законопроектів, він досить складно структурований. Він буде включати в себе один законопроект, який вносить зміни до 27 законів України, і ще три окремих кодекси, які будуть іти пакетом, згідно Регламенту Верховної Ради, це зміни до Податкового, до Бюджетного та до Кримінально і Кримінально-процесуального кодексів.

Тому*(Не чути)*..... розповісти вам про загальні засади, які призвели до розробки таких законопроектів. І будемо просити підтримати їх, тому що вважаємо, що саме така ініціатива дійсно дозволить не тільки пришвидшити приватизацію, але й надати їй логічного руху. Ми всі знаємо, що це вже тягнеться приватизація в

Україні десятиріччями. Накопичилось досить багато проблем, багато законодавчих колізій, протиріч в трактуваннях або просто невирішених питань, які змушують, скажемо так, виконавчий орган влади як би постійно знаходитися в пошуках оптимальних рішень замість того, щоб поставити цей процес приватизації або оренди державного майна вже на потік за прозорими зрозумілими правилами для всіх. Як каже наш Голова Фонду цей закон прорубає так звану просіку в лісі замість того, щоб блукати між деревами.

Я б була дуже вдячна, якщо б ви подивилися презентацію, яку зараз ми виведемо на екран, для зручності і зрозумілості моєї доповіді. Я хотіла представити вам у візуальному такому форматі презентацію з коментарями.

Якщо можна, я не буду забирати багато часу у комітеті, розуміючи, що вже засідання тягнеться досить довго. Буду намагатися коротко і зрозуміло пояснювати кожний наступний крок. Будь ласка, виведіть презентацію.

Ми кажемо про те, що приватизація як така багато у кого, на жаль, в нашій країні асоціюється з ще старими такими підходами і сприймається не досить в позитивному контексті.

Але, що ми маємо на увазі? Приватизація – це фактично перетворення непродуктивних, занедбаних або не дуже ефективно використовуваних активів держави на продуктивні активи, які будуть сприяти пожвавленню економіки через залучення інвестицій, фактично створення робочих нових місць, і потім в додаткових інвестиціях в економіку і пожвавлення такого економічного клімату. Ми говоримо про те, що кожна вкладена гривня в придбання об'єкту приватизації, це вже те, що ми бачимо і те, що ми спостерігаємо, приносить додатково щонайменше 4-6 гривень додаткових інвестицій в цей об'єкт, також створенню робочих місць сприяє. І потім сплачують податки також наші інвестори. Тому ми хочемо покращити цей процес. Будь ласка, наступний слайд.

Чому це важливо? Також ми бачимо зараз, на жаль, ефективність використання, ефективність управління державними підприємствами, я говорю про комерційні підприємства не казенні, на жаль, залишає бажати кращого, м'яко кажучи.

Зараз 96 органів влади керують, управляють державними підприємствами. На жаль, є також міф, що це здійснюється тільки через Фонд державного майна в

багатьох. Але це не так. У нас дуже розпорошена відповідальність за управління державними підприємствами. І така величезна кількість різних міністерств, інших органів влади, агенцій, ЦОВВ і не тільки це, а й різних інших органів влади, вони не уніфіковано підходять і неефективно в багатьох випадках до управління такими підприємствами.

В Україні зараз в державній власності знаходиться біля 3600 підприємств. І ми всі бачимо, що багаті і навіть розвиваючі країни, які нас оточують, вони всі вже пройшли цей шлях по скороченню кількості підприємств державної власності по перетворенню неприбуткових активів в продуктивні. Ми бачимо, що кожне п'яте підприємство збиткове зараз. За списками, за доповідями інших органів влади ми бачимо, що вони декларують величезну кількість збитків. І наступний слайд.

І не тільки це мова іде про підприємства. Тому що, коли ми кажемо про приватизацію управління об'єкта державної власності це стосується також і окремого майна і нерухомого майна. І взагалі, коли Фонд державного майна проводить на доручення Кабінету Міністрів постійно діючі такі перевірки ефективності використання державного майна, на жаль, те, що ми бачимо, що біля 15 відсотків від всього державного майна, що підлягає перевіркам, використовується в "сіру" або в "чорну" оренду. Це оціночно, якщо екстраполювати на загальну кількість державного майна, біля 28 мільйонів квадратних метрів із загального обсягу тільки будівель не використовується або використовується не за правилами, не за порядком. Це фактично біля 200 комплексів НСК "Олімпійський" по Україні, вони просто неефективно використовуються і не дають можливості наповнювати в тому ж рахунку державний бюджет України, не сприяють пожвавленню економіки країни. Чого ми зараз потребуємо всі.

Фонд державного майна вже готовий докладати усі зусилля для пожвавлення цих процесів. І ми вже це робимо. Ми вже перевиконали план доходів на 20-й рік, який насправді вірусний рік зменшив, звичайно, цей план. Але все ж таки ми досягли вже надходжень від приватизацій до державного бюджету вже більше 2 мільярдів гривень. І за результатами успішних аукціонів ця сума складе біля 3 мільярдів гривень до кінця року. Але попереду ще багато роботи. І для того, щоб ця робота була більш ефективною, ми потребуємо дещо вдосконаленого законодавчого механізму. Наступний слайд.

Які виклики ми перед собою бачимо? Це, звичайно, що певні бюрократичні перепони. При чому ми дуже добре розуміємо, що бюрократія – це добра річ, якщо вона стандартизує і організує процеси. І ми за таку бюрократію. Ми насправді дуже багато роботи проводимо про стандартизацію процесів, які наші відділення регіональні роблять в процесі приватизації. Ми все це задокументували і так далі.

Але, завдяки ще недосконаlostям поточним в нашому законодавстві ми бачимо, що ця кількість бюрократичної обробки прийняття рішень, вона надмірна на даний момент. Так, наприклад, підготовка об'єкта там більш-менш великого, привабливого, до приватизації займає біля 11 місяців. І до кожного об'єкта готується біля 70 внутрішніх документів. Щокварталу ми готуємо біля 21 тисячі документів стосовно обробки цих об'єктів. Ми бачимо, що управління об'єктами державної власності, зокрема, підприємствами, яке здійснюється через 96 органів управління, 3600 підприємствами, це величезна джерело, по-перше, те, що ми кажемо, джерело корупції. Тому що ця корупція вона ж не створюється однією людиною, якщо ми говоримо про таку спрощеність відповідальності, то там корупція набуває таких вже і побутових масштабів також. І для того, щоб з нею боротися недостатньо мати якусь контрольну функцію над контролером, а важливо говорити про скорочення джерел корупції в державі.

Ну і що ми бачимо? На жаль, ми бачимо великий саботаж з боку як окремих органів правління, які не бажають або зволікають з передачею неефективних або там зайвих підприємств на приватизацію. Ми бачимо саботаж з боку менеджменту таких підприємств, які навіть вже передані на приватизацію, але їх менеджмент чинить супротив і повністю блокує фактично всі наші процеси. І саботаж, звичайно, з боку сторонніх осіб, які заходять важелі впливу на такий менеджмент або, наприклад, створюють штучну заборгованість, яка перешкоджає доброчесним інвесторам приймати участь у аукціонах, тому що штучно занижується вартість таких об'єктів.

Ну і, на жаль, це дійсно факт, який ми теж приймаємо до уваги, у нас є критична нестача бюджету на підготовку і виставлення на продаж, і на стимулювання продавати...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Юлія Віалетівна, якщо не заперечуєте, за регламентом, ще близько п'яти хвилин лишається, якщо можна, щоб всі слайди ми встигли побачити. Дякую дуже.

БЄЛОВА Ю.В. *(Не чути)* Наступний слайд.

Це я все про передумови. Просто ще один дуже яскравий приклад. Навіть з тих підприємств, які вже передали на приватизацію протягом 2020 року, от ми фактично змогли прийняти 408 підприємств, це те, що нам передали інші органи управління. Але, з тих підприємств, що нібито передали на приватизацію для залучення інвестицій, вже 191 підприємство не працює, не звітує, немає зв'язку взагалі. На 103 директора подали в органи поліції розшукувати. 103 підприємства знаходяться вже в процедурі банкрутства, не мають майна. Біля 74-х – вони вже збиткові, борги більше вартості активів. Тільки 40 підприємств більш-менш живі, які можуть зацікавити потенційного інвестора.

Ми розуміємо, що для того, щоб всі ці процеси працювали злагоджено і була можливість дійсно швидко і ефективно здійснювати залучення інвестицій нам треба вдосконалити проходження всіх вузьких місць. Ми хочемо дійсно, щоб міністерства, відомства, позбулися зайвих активів і дійсно займалися створенням політик, регулюванням відповідних галузей економіки і менше.....*(Не чути)*..... Кабінет Міністрів, щоб приймав відповідні рішення щодо передачі на приватизацію безперешкодно і мав більше підстав включати такі підприємства на приватизацію. У Фонду держмайна, щоб були всі повноваження, щоб це впроваджувати. Ну і фактично, щоби інвесторам був дійсно законодавчо закріплений прозорий механізм отримання інформації по потенційним об'єктам приватизації.

Що ми пропонуємо в комплексі законопроектів? Більш чітку логіку передачі об'єктів на приватизацію за рішенням Кабінету Міністрів: якщо борги перевищують 50 відсотків вартості активів, якщо нецільове призначення використання об'єктів, якщо об'єкт перебуває в податковій заставі тощо.

Ми хочемо, щоб розглянули такі пропозиції як проводити первинне публічне розміщення акцій до державних компаній. І для того, щоб було узаконене широке розкриття інформації про об'єкти. Тому що, на жаль, зараз Фонд просто це робить як додаткові зусилля, це не наше зобов'язання це просто нова команда у Фонді намагається як би більше інформації розкрити для потенційних інвесторів. Ми хочемо, щоб будь-яка команда Фонду держмайна, ми або інші люди, що прийдуть після нас, також були зобов'язані розкривати максимально широко інформацію про підприємства. Зараз у нас працює така система даних, коли дистанційно всі

абсолютно інвестори можуть побачити всі документи по підприємству: його фінансові документи, його договори, тобто абсолютно всі документи, що є в наявності на підприємстві. І мати змогу з ними ознайомитися до аукціону.

Далі. Захист прав та інтересів інвесторів. Це дуже важливе питання. Тому що інвестиційний клімат – саме це є, як то кажуть, ключ до успіху, це є підвищення конкурентності на аукціонах і підвищення ціни об'єктів фактично. Ми пропонуємо, щоб не було зайвих перепон і можливостей арештувати майно і не допустити його приватизацію, як, на жаль, зараз трапляються випадки. Щоб була можливість приватизувати арештоване та обтяжене майно і щоб з цим обтяженням вже мав право розбиратися новий власник цього майна.

Ми хочемо також запропонувати таку інновацію, щоб ДП перетворювали, мали можливість перетворюватись не тільки в акціонерні товариства, що займає багато часу і є складний процес, але і в просто в товариства, в ТОВ, з метою збереження всіх прав інтелектуальної власності та підключення мереж, ліцензій, дозволів тощо, які є у ДП і втрачаються, якщо ми його приватизуємо. Тому приватизуємо ми фактично єдиний майновий комплекс такого ДП без його всіх дозволів.

Далі. Захист майнових інтересів держави. Ми тут маємо пропозиції до Кодексу законів про банкрутство, ми зараз це обговорюємо окремо з групою, яка цим займається. Також ми пропонуємо надавати право Фонду вживати санкції за результатами перевірок стану державного майна. Те, що я казала на початку. Тому що наразі зараз наші права обмежуються листуванням з відповідними органами управління, що не є ефективним з точки зору впливу і контролю ефективності використання.

Також, що ми пропонуємо для того, щоб подолати спротив колишніх інтересантів, тих груп інтересантів, які довгі роки зловживали повноваженнями на цьому підприємстві..... Ми хочемо запропонувати, щоб була норма про автоматичне припинення контракту з керівником державного підприємства при його передачі на приватизацію, і відповідно можливість заключити з ним або з іншою особою, на конкурсі приведеною, іншого контракту, в якому було б зафіксовано обов'язок приватизувати це підприємство із виплатою певних винагород за позитивний результат.

Далі. Також законом передбачена нова редакція Закону "Про Фонд державного майна" в цьому законопроекті. На жаль, в Законі "Про Фонд державного майна" ще є багато несумісних речей, законодавчих колізій. Навіть з Конституцією він є суперечливим. Ми хочемо врегулювати ці суперечності законодавчі. Утворити правління Фонду державного майна замість одноосібного керівництва, тому що, дійсно, забагато повноважень у одної особи, фактично одноосібне керівництво абсолютно кожним продажем кожному об'єкту через(Не чути)..... Ця неефективна регулювання діяльності. Тому ми плануємо зробити як у Фонді гарантування вкладів, у Нацбанку, там, де є дійсно фінансові відносини.

Пропонуємо також створення єдиної юридичної особи замість 12 юридичних осіб. Тому що зараз Фонд держмайна – це 12 різних юридичних осіб і це призводить до певних неузгодженостей. Тому що фактично кожний керівник регіонального відділення самостійно може підписувати накази і приймати рішення.

Ну і ввести таку позицію про захист працівників, щоб справи по факту чогось, які відкривають органи або прокуратура або проводиться розслідування, вони ж не проти інституції, але проти якихось конкретних осіб. Якщо мова не йде про зловживання конкретною особою, мова йде просто про факт продажу якогось підприємства. Найцікавіше в цьому пакеті законопроектів і найіноваційніша така річ, яку ми пропонуємо – це розподілення надходжень від приватизації. Зараз 100 відсотків від приватизації йде на фінансування видатків державного бюджету, на фінансування державного бюджету і корелюється з запозиченнями.

Ми пропонуємо, враховуючи те, що первинним завданням є все ж таки залучення інвестицій і перетворення неприбуткових, непродуктивних активів на продуктивні та на поживлення економічних процесів держави. Другим чинником є подолання корупції. А одноразові надходження до бюджету є лише третім пріоритетом. Ми пропонуємо все ж таки стимулювати органи управління, оті самі там 96 органів, до передачі свого непродуктивного майна або підприємств на приватизацію. Стимулювати їх тим, що залишати на видатки розвитку в таких установах від 10 до 20 відсотків отриманих від приватизації такого об'єкту. І ми дійсно віримо, що це поживить і прискорить масштаби приватизації в країні. Тому що це один з найбільших важелів і чинників спротиву, чому приватизація йде не такими швидкими темпами як нам хотілось.

І ще 10 відсотків, є така пропозиція, спрямувати на місцеві бюджети, на бюджети громад, але саме на соціально-економічний розвиток тієї громади, на чий території зареєстрований той чи інший об'єкт приватизації. У нас в управлінні таких об'єктів багато, і це дійсно в багатьох випадках просто якісь гаражі, сараї. Але в багатьох випадках це і заводи певні, і там якісь селекторні підприємства. І місцеві громади теж, по-перше, могли б сприяти залученню місцевих інвесторів в ті об'єкти і популяризувати цей продаж. А, по-друге, ми бачимо, що це дійсно надасть таку необхідну підтримку цьому законопроекту. Я думаю, що зараз в межах якраз нашої політики децентралізації така інновація буде позитивно сприйнята і громадами, і я думаю, що це підсилить підтримку такого законопроекту.

І вже буду завершувати. Дякувати вам за те, що вислухали. І на завершення хочу сказати, що ми дійсно сподіваємося, що цей законопроект дозволить покращити і процеси і процедури, і вдосконалити існуючі практики, привести їх у відповідність, гармонізувати положення законодавства і різних законів між собою.

У нас також в комплексному законі є певні положення, зміни до Закону "Про оренду державного майна". І тут я хочу сказати, що ми привели у відповідність цей закон з коментарями бізнес-асоціацій, асоціацій міст України, а також після консультацій з Кабінетом Міністрів України і окремими органами влади, які надавали свої пропозиції по пільгах, по врегулюванню пільг між собою Закону про оренду та окремих спеціальних законів, ми це врегулювали. А також врегулювали дану позицію по врегулюванню питання викупу об'єктів. Тому що зараз першочергове право викупу має поточний орендар, який здійснив невід'ємне поліпшення об'єкту. Ми пропонуємо унормувати це таким чином, що об'єкт все рівно виставляється на аукціон, на аукціоні формується ринкова його вартість, разом з усіма поліпшеннями ринкова вартість на поточний момент. А потім все рівно поточний орендар, який має невід'ємне поліпшення, має право викупити цей об'єкт вже по тій ціні, яка склалася, яка ринкова. Але, якщо він відмовляється купувати по ринковій ціні, тоді покупець наступний, значить, має право викупити, придбати цей об'єкт і відшкодувати ту частину, яка була невід'ємно поліпшена, поточному орендарю. Це такі майже всі ключові зміни. Ми готові надати ті посилання на законопроект і відповісти на будь-які питання, які є у членів комітету до нього. І будемо дуже просити про вашу підтримку цієї ініціативи.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Юлія Віалетівна, я дуже вам вдячний, і весь комітет вам дуже вдячний, за час і натхнення, з яким ви нам пояснювали потенційні новації і концепцію проектів законів. Ми насправді дуже вдячні. І просимо вас, якщо можна, направити нам посилання на повний пакет документів. І я дуже прошу офіційно від Фонду держмайна на комітет, щоб ми могли взяти спокійно в доопрацювання, допоки що він не внесений до Верховної Ради і не зареєстрований, щоб у нас не було... Якщо у нас виникнуть питання, щоб ми могли ще до першого читання, до його реєстрації, задати свої питання.

Ми дамо його на опрацювання нашим експертам і профільним підкомітетам. Якщо у нас, чи коли у нас, скажімо так, виникнуть... Ми сподіваємося, що ми це швидко зробимо. Якщо у нас будуть запитання, ми тоді або по конкретних позиціях, що можна змінити там чи там, чи там, чи в іншій сфері, які стосуються освіти і науки, то ми обов'язково сформуємо певний пул запитань і направимо тоді до вас для того, щоби або отримати роз'яснення, якщо ми щось не зрозуміли, або якщо можна буде врахувати позиції освітнього і наукового середовища щодо цього.

Я насправді почув дуже багато цікавих і прогресивних норм, особливо остання. До речі, я вже декілька разів чув від бізнесу, який співпрацює з нашими установами, що вони б з радістю взяли би от якраз оцей останній момент про невід'ємні поліпшення. Вони радо би пішли би таким шляхом, тому що зараз це просто заборонено або там з певними обмеженнями, але вони з радістю би взяли участь в подібних аукціонах. Тому ми вам дуже вдячні.

Шановні колеги, чи є запитання до Фонду держмайна наразі? Дякую, немає.

Ми вам дуже вдячні за приділений час і за вашу титанічну роботу всієї команди Фонду. Я обов'язково ще скажу дякую Голові Фонду держмайна за те, що ми могли почути таку чудову інформацію.

А ми чекаємо від вас листа з посиланням і тоді ми опрацюємо і свої запитання надішлемо. Дуже вдячний. Шановні колеги, є пропозиція...

БЄЛОВА Ю.В. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую вам. Гарного дня.

І є пропозиція тоді підтримати проект рішення: взяти цю інформацію до відома. І дописати в проект рішення те, що ми очікуємо від Фонду держмайна

офіційний лист з посиланням на закони, і тоді дамо підкомітетам опрацювати це питання і задати питання Фонду держмайна. Немає заперечень? Якщо ні, то прошу проголосувати. Хто-за? Дякую.

ВОРОНОВ В.А. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, пане Володимире. Одноголосно.

Шановні колеги, я дуже вдячний всім за роботу комітету.

Якщо в когось ще є питання в "Різному", можемо проговорити. Не сьогодні.

Дякую, шановні колеги, за плідну роботу. Гарного вечора. До зустрічі завтра в сесійній залі.